2213 h2
Z. 4.

ԳԻՐՔ ԱՂՕ
ԹԻՑ

Ասացեալ սրբոյն
Եփրեմի Խուրին Ա
սորւոյ։

Եւ այլ ոմանց սրբոց
Վարդապետաց։

Տպեցեալ հրամա
նաւ ամծաքան պատ
րիարքին տն Ովհան
նու ։

Թուին ՌՃԿԳ

Նվեր Հակոբ և Համազասպ Սարգսյան եղբայրներից
Հալեպ, Սիրիա, 1989 թ. Հոկտեմբեր

✠ Սուրբն Եփրեմ յանապատին աղօթէ. ըղձալարս անձին այլոց նպատակ յօրինէ. համանըման եղեգային անուցանէ. Հալածէ զչարութիւնս հոգւով սրբով եասէ:

2213

✠ Ա. Աղօթք զորս արար սուրբն Եփրեմ Խոստովանողն վասն ապաշխարութեան Խոստովանութեան. Ա.

1 Տես Տէր ըղձատառապանս իմ եւ զցաւս հոգւոյ իմոյ բազմամեղիս. դարձ ներեա եւ՛ի քեզ առաջնորդեա, որ առաջեր գթածութք առ իս. եւ ես դառնամ առ քեզ:

2 Ինձ լքելոյս ողորմեա. Ինձ եղկելոյս օգնեա. Ինձ խաւարելոյս ճառագայթեա. Ինձ մոլորելոյս առաջնորդեա. Ինձ խաւարելոյս ճառագայթեա. որ լի եմ մեղօք եւ անթիւ յանցանօք. եւ՛ի յորձանս անօրէնութեան տարաբերեալ ծփիմ:

3 Ո՛վ Պետրոսին ձեռն արկեա. գոչեմ ո՛վ մաքսաւորին արդարանալ:

4 Շնորհեա ո՛վ զաւազակին՝ բաց ինձ զդուռն կենաց ճանապարհին եւ մեծ արքունական առագաստին:

5 Ո՜վ խորք մծութե՟ եւ իմաստու-
թե՟՝ կա՛լ զմբռնեալս որ ի խորս
ծովուն անկեալ եմ մեղօք. զերծո
եւ զօրացո զիս առնել զկամս քո, որ
գա՛լ եւ լա՛լ ի տառէն եւ ի դժխէրի զամ՟
անօրէնութե՟ն եւ զչեղութե՟նս իմ:
6 Ա. ղբիւրդ կենդանութե՟՝ արբո՛
զծարաւ հոգւոյս իմ յառատաբուղխ
վտակէ քումմէ. որ պապակեալ տոչո-
րիմ ի բազում անօրէնութե՟ց իմոց.
խթեա՛ ի քարացեալ սիրտ իմ. եւ հո՛ս
ինձ արտասուս ապաշխարութե՟:
7 Պանծալդ ամ՟ բարութե՟ց՝ շնորհեա՛
ինձ դանկի միոյ չափ ի բազում քո
առատ բարեացդ, որ չարաչար եմ
աղքատացեալ եւ մերկացեալ. զգեցո՛
եւ կերակրեա՛ զիս արտասուօք ա-
պաշխարութե՟:
8 Լո՛յս ճշմարիտ քս՟՝ որ լուսաւո-
րես զամ՟ մարդ՝ լուսաւորեա՛ զխա-
ւարեալս մեղօք. բա՛ց զաչս սրտի
իմոյ.

իմոյ. եւ հաստատեա յերկիւղ եւ ի
սէր պատուիրանաց քոց:
9 Մի՛ դատեր. եւ մի՛ դատապարտեր
զիս տր՟ ըստ անբաւ չարեաց գործոց
իմոց. եւ մի՛ կացուսցես զիս ընդ այլ-
ոցն՝ որք զայրացուցին զքեզ. այլ
ընդ փառաւորեալսն փառաւո-
րեա՛. եւ ընդ պսակելոցն պսակեա՛. եւ
ընդ բերկրելոցն ուրախացո՛:
10 Դա՛տ է ինձ տր՟. բայց յուսամ յո-
ղորմութի՟ւնդ քո. զի եւ շունք կերակ-
րին ի փշրանաց անկելոց սեղանոյ
տն՟ իւրեանց. շուն կոչեա՛ զիս տր՟,
զի դայցեմ զկնի քո. հովի՛ւ բարի
խնդրեա՛ զիս զմոլորեալս. նաւա-
պետ բարի յս՟՝ փրկեա՛ զիս ի բազ-
մութե՟ ալեաց ծովու մեղաց իմոց.
եւ տո՛ւր ինձ նաւահանգիստ խաղա-
ղութե՟:
11 Տո՛ւր ինձ տր՟ սուրբ. եւ արտասուօք
կարողացո՛ զմաքրեմնս իմ. կակղեցո՛
զքա

զքարացեալ սիրտս իմ. և ծարաւեցո՛
զմիտս իմ՝ ի քեզ. ջնջեա՛ զբազմութիւն
յանցանաց իմոց. և շնորհեա՛ ինձ զօ-
գուտն իմ. ընկա՛լ և մի՛ անտես առ-
ներ զհառաչանս սրտի իմոյ։
12 Տո՛ւր ինձ իմաստութիւն. և տնկեա՛
տէր զահ և զերկիւղ քո՛ ՚ի սրտի իմում.
լուսաւորեա՛ զխորհուրդս իմ. կա-
րողացո՛ զմարմինս իմ ժուժկալու-
թեան կալ ՚ի պաշտամերանի քում յամ
ժամ։
13 Բա՛ց տէր զաչս սրտի իմոյ. և լուսա-
ւորեա՛ հոգւովդ սրբով. պարգևեա
ինձ առողջ խորհուրդս և առաքի-
նի վարս՝ ողբալ հանապազ. ահի՛ւ
և զգօնութեան կալ առաջի յամ ժամ
աներկբայ։
14 Ո՛վ բարերար և մարդասէր տէր՝
առանց չարչարանաց և ժուժկա-
լութեանց զի որդ ազատեսցես ՚ի բաղ-
մութենէ մեղաց իմոց. զի մարմնով
տկա՛ր

տկա՛ր եմ. և հոգւով խաւար. ողոր-
մեա՛ տէր՝ և ողջ կամիս օգնեա՛ ինձ։
15 Ա՛նոխակալ տէր՝ մի՛ յիշեր բազում չա-
րեաց իմոց անտես առներ զիս.
այլ դարձիր ՚ի յիս. և դարձո՛ զիմ
ցանկութիւն իմ՛ ի քեզ. և զքեզ միայն
սիրել ՚ի բոլոր սրտէ իմմէ. ՚ի նա՛աղ
և յանպաճուճ կերակրոց անբողջ
պահեա զմարմինս իմ։
16 Պատկերացո՛ տէր՝ զանհրաժեշտ
դատաստան քո առաջի աչաց իմոց. և
դողացո՛ զմարմինս իմ ահաւ և լալ
անդադար յերկիւղէ ահեղ դա-
տաստանաց քոց. և մի՛ փակեր զգութ
արարչական սիրոյ ՚ի ստեղծածոյս
քո որ մեղօք եմ մեռեալ։
17 Ա՛ճեցո տէր զբարիս գործել ինձ
յամ ժամ. և խափանեա՛ զամ չա-
րիս ՚ի չար մտաց իմոց. ՚ի պիղծ և յա-
նուղղայ գնացից՝ և ՚ի չար ատելու-
թե դարձուցեալ զիս. և հաստատեա
յեր

յերկիւղ եւ՛ ի սէր պատուիրանաց
քոց։
18 Արեգակնդ արդարութեան փըր
կիչ իմ եւ ազատիչդ Յ՟ս Ք՟ս ՚ի լոյս քո
ապաւինիմ· լուսաւորեա եւ ջերմա
ցո զներսս իմ· հրակիզեա զչար խոր
հուրդս իմ· եւ հալեա զսառնամա
նիք մեղաց իմոց· շնորհեա ինձ գա
րուն հոգւոյ իմոյ ծաղկել եւ պտղա
բերել զարդարութեան պտուղն։
19 Ազատիչդ Ք՟ս՝ ազատեա զիս ՚ի
դառնաշունչ օդոց մեղաց ձմերայ
նոց· զխաւարեալ եւ զսառուցեալ
հոգիս իմ պայծառացո եւ ջերմացո.
եւ ցօղեա զցօղն շնորհէ ջերմութեան
քո ՚ի յանդաստանս մտաց սրտի
իմոյ։
20 Շնչեա տ՟ր զհարաւ քաղցրութեան
շնչոյ հոգւոյդ սրբոյ ՚ի խամրեցեալ
եւ ՚ի թանձրացեալ սիրտս իմ· եւ զար
թօ որոտ ընդ ոստ փայլատակմամբ

քո

քո զսառնացեալ եւ զցամաքեալ մի
տըս իմ։
21 Բաց տ՟ր զփակեալ դուռն սրտի
իմոյ· եւ ծագեա ՚ի ներքս զլուսաւո
րութիւն ճառագայթից քոց· սրբեա եւ
զաղտ մեղաց իմոց· եւ զվէրս հոգւոյ
իմոյ բժշկեա· ամրացո երկիւղիւ
քո եւ զօրացո առնել զարդարութիւն
յա՟մ ժամ։
22 Աղբերացո տ՟ր զգլուխ իմ ՚ի բըղ
խումն արտասուաց· լուա զթարախ
հոգւոյ իմոյ· սրբեա զզգայարանս
իմ· եւ զգործօղս չարեաց փոխարկեա
՚ի զղջումն ջերմ սիրոյ քոյ ընդ աստ
մարմնով կեալ ՚ի պատուիրանս
քում։
23 Ձգեա տ՟ր զձեռն քո ՚ի նաւա
բեկեալս՝ որ ընկղմեալս եմ ՚ի խորս
չարեաց· փրկեա զիս ՚ի տատանիկ ծո
վածուփ բռնութենէ մեղաց իմոց
ալեաց· սանձեա տ՟ր եւ կարկեա ըղ

խստերախտ

երախտ միտս իմ ՚ի զբաղմանց ու-
նայնութեանց կենցաղոյս։

24 Արբո՛ Տէր զծարաւ հոգւոյ իմոյ
առատաբուղխ շնորհօք քովք. եւ
մի՛ անտես առներ զաղաչողութիւն սր-
տի իմոյ. պապակեալ ՚ի տապոյ չա-
րեաց իմոց. զովացո՛ ելեալ զպապակա
նեալ եւ զհոտեալ շրթունս իմ՝ ջրով
ողորմութեան քո։

25 Ծագեա՛ Տէր զլուսաւորութիւն եւ զ-
խաղաղութիւն շնորհաց քոց ՚ի սիրտ ի-
մում. եւ զխաւարին գիշեր մեղաց ՚ի
մտաց իմոց հալածեա՛, եւ մարմնոյ
իմոյ շնորհեա՛ զարիական վարս, ա-
ռաքինութեամբ կեալ ՚ի հաճոյս կամաց
քոց. եւ հան զփուշ մեղաց ՚ի սրտէ
իմմէ. զի հոգի իմ չարաչար վիրաւո
րի. եւ սերմանեա՛ սերմն բարի ՚ի սր
տի իմում աճեցուցանել եւ պտղաբե
րել զարդարութեան պտուղն։

26 Հալածեա՛ Տէր զխաւար ՚ի հոգւոյ
իմոյ.

իմոյ. եւ զգեցո՛ ՚ի լոյս արդարութեան
ճառագայթից քոց. զարդարեա՛ եր
կիւղիւ զղջմամբ եւ արտասուօք ըզ
սիրտ իմ. երկընչել ՚ի դատաստա-
նաց քոց. եւ պահել զմեծ պատուի-
րանս քո։

27 Զարթո՛ զիս Տէր յահագին խորու-
թենէ քնոյ մեղաց. եւ զտարակուսեալ
մարմինս իմ զգաստացո՛ յամ գործս
բարիս. խորհել միշտ մեծաւ եր
կիւղիւ, եւ առնել զհաճոյս քո յա-
մենայն ժամ։

28 Ազատեա՛ զիս Տէր ՚ի ծառայութենէ
մեղաց. եւ խառնեա՛ ՚ի թիւս ծառայ
ից քոց՝ որք սիրեցին զքեզ եւ զպատ
ուիրանս քո պահեցին. տո՛ւր զեր
կիւղ նոցա ՚ի սրտի իմում. եւ ուսո՛ զիս
գնալ ՚ի շաւիղս գնացից նոցա։

29 Թեթեւացո՛ զկարիս մարմնոյ ի-
մոյ. եւ յաճախեա՛ յիս զշնորհս հո-
գւոյդ սրբոյ, լինել տաճար եւ բնա
կա

կարան ամենայն կամաց քոց. անյագ
սիրով սիրել, զքեզ եւ ատել զամ
ցանկութիւնս եւ զսէր աշխարհիս այ
սորիկ. որով եղև կորուստ եւանգա
մըն հոգւոյս։

30 Ողորմեա՛ որ յանմարդաբնակ ա
նապատս. եւ՛ ի ձեռն սորին արժա
նաւորեա՛ զիս խառնել ընդ առա
ջին որ հարանցն արի եւ ըզգաստ
ժուժկալութեամբ ժառանգել զխոս
տացեալ պարգեւսն։

31 Առաջնորդեա՛ ինձ որ՛ ի նեղ եւ
՛ի նուրբ ճանապարհն. որ՛ առաջնոր
դեցեր սրբոց քոց. եզօրացո՛ զտկա
րութիւն իմ՝ ժուժկալութեամբ եւ համ
բերութեամբ գնալ ՛ի ճանապարհն քո
ջերմեռանդն սրտիւ։

32 Նայեա՛ց որ՛ ինեղեալ եւ՛ ի թարա
խեալ հոգիս իմ. եւ լուա՛ ամենայն ըզբ
րով. հոգևոր աղի՛ք համեմեա՛. եւ
անուշահոտ իւղով սրբով օծեա՛.

եւզկա

եւ զկատարեալ առողջութիւն ըն
ձեռեա՛։

33 Նօսրացո՛ որ զքուն աչաց իմոց.
եւ թափեա՛ զնիրհումն ՛ի գլխոյ իմոյ.
զի ծանրացեալ դանդաղանօք պա
շարէ զմարմինս իմ. արա՛ զիս տէր
արթունս եւ պատրաստ յամ ժամ.
զի զգաստութեամբ եւ արդարութեամբ վա
րեցից զկեանս իմ։

34 Տե՛ս որ զկքումն որովայնի իմոյ
որ զօրացեալ է իվերայ իմ. հանապազ
ցանկայ կերակրոյ եւ ըմպելւոյ. եւ
համեղութեան խորտկաց. այլ որ յամենա
կարօղ. կտրեա՛ զցանկութիւն մարմ
նոյս տենչանաց։

35 Նա՛ քանզի միտք իմ ցնդեալ պըղ
տորեալ բանդագուշեալ շրջի ՛ի
հոսանս. երկրաւոր կենցաղոյս. այլ
դու տէր լուսաւորեա՛ զաչս հոգ
ւոյս առուանց զբաղմանց եւ երկմտու
թեանց. արի եւ զգաստ ամենայն որ դոր

ծու

փութո՛վ գա՛լ զհետ ամենայն սիրոյ
քոյ.

36 Հալածեա՛ Տ՛ր զամ չար մտած-
մունս երկրաքարշս ՚ի խորհրդոց
մտաց իմոց. արմատ բարեաց տըն
կեա՛ հաստատութե՛ ՚ի սրտի իմում.
և պտուղ շնորհաց ՚ի հոգւոջս իմ նը
կարեա՛։

37 Աղաչեմ բարերար և ողորմած
տէր` արթունս և զուարթունս
պատրաստեա՛ զիս. տու՛ր ինձ գնալ
՚ի ճանապարհս քո բարի. զի արժա
նի եղէց մեծի փառաց քոց։

38 Ա՛յ քանզի ցանկութի ճաշակման
ամն ըղձալեցուցանէ զմիտս իմ.
արդ` հալածեա՛ զորկորստութի յի
նէն` յորմէ խաբեցայ միշտ. և կե
րակրեա՛ զիս երկնաւորե՛դ քով սըր
բով։

39 Առաքեա՛ Տ՛ր զմի ՚ի սերովբէից
քոյ` բերելով կայծակն հրոյ մեր

ձե

ձեցուցանել ՚ի շրթունս իմ և հան
ցէ ՚ի բաց զանօրէնութիւնս իմ. և զ
մեղս իմ` սրբեսցէ. և զխորհուրդս
իմ մաքրեսցէ. և զաղտեղութիւնս իմ`
ջնջեսցէ. և լուսաւորեսցէ զմիտս
իմ, ժառանգել նովա՛ ըղձեանն
յաւիտենից։

40 Առաքեա՛ տէր զբաժակ ուրա-
խարար հոգւոյդ սրբոյ ՚ի յերկնի-
ցս` որ ծարաւիմս առ քեզ. արբո՛
և զուարթացո՛ զեռանդն սիրոյ քոյ.
լո՛ւծ և ՚ի բաց ջնջեա՛ զմրուր դառ
նութե յանցանաց իմոց։

41 Առաքեա՛ Տ՛ր զլոյս քո. և լուսա
ւորեա՛ զմիտս իմ` և զխորհուրդս իմ
լուսով գիտութե քոյ. զխաւար մը
տաց իմոց հալածեա՛. և զտկարութի
անձին իմոյ կակղացո՛ ՚ի ջանս և ՚ի
վաստակս հոգւոյ իմոյ։

42 Առաքեա՛ Տ՛ր ըզհրեշտակ խա-
ղաղութե քոյ վերակացու և պահա

պան`

պան անձին իմոյ տէր իշխանութիւն.
գնալ ի վերայ իժի և քարբի. և կոխել
զամենայն զօրութիւնս թշնամւոյն. և զիս
պահեա՛ տէ՛ր որպէս բիբ ական ընդ հո-
վանեաւ թևոց քոց:

43 Յորժամ երթայցեմ ՚ի ճանա-
պարհի, մի՛ թողուր զիս միայն. այլ
առաքեա զօգնականութիւն քո զկնի
իմ. պահելով զիս յամենայն փորձութեանց
սատանայի ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի. և
չտալ թոյլ մեղանչել յողդողդ և
թոյլ մտաց իմոց. այլ կածել զկամ
ի վերայ մեղաց և անօրէնութեան
իմոյ:

44 Պահեա զիս տէ՛ր ՚ի բանից և ՚ի
գործոց. ՚ի տեսութեանց և ՚ի գերերից
խորհրդոց. և զերկիւղ դատաստա-
նի քոյ տպաւորեա ՚ի սրտի իմում,
անզբաղ յօժարութեան մտօք փու-
թալ և պահել զպատուիրանս քո:

45 Փակեա տէր զդուռն մեղաց ի-

մոց. և բաց ինձ զդուռն լուսոյ և
արդարութեան. զի երկիւղալից օ-
րով ելից զհետ իմոյ արարչին, որ
ասացեր՝ եկա՛յք առ իս ամենայն աշխա-
տեալք. և դարձեալ թէ որ խնդրէ
առնու, որ հայցէ գտանէ, և որ
բախէ՝ բացցի նմա:

46 Նայեա՛ տէ՛ր ՚ի մերկութիւն անձին
իմոյ՝ զոր կողոպտեաց թշնամին. և
այժմ խայտառակ և ամօթալից
կամ առաջի քոյ. մարդասիրեա և
ընդգեցո ինձ հանդերձ. մո՛յծ և ու-
րախացո ՚ի կոչումն բազմելոց
քոց:

47 Զգեցո ինձ տէ՛ր զպատմուճանն
զառաջին զոր մերկացայ մեղօք ի-
մովք. ցո՛յց զանոխակալութիւն քո
յիս. և լուսափայլ ողորմութեամբ
քո զարդարեա զմերկութիւնս
իմ:

48 Լուր տէ՛ր աղաղակի անառա-

2213

կես՝ որ ամօթով կամ առաջի քո .
ըղձանձ հայրենի վատնեալ սովա-
մահ կորընչեմ . կերակրիլ հաւա-
սար եղէ խոզից անասնոց եւ նմանե-
ցայ նց:
49 Մի մերժեր զիս Տր ՚ի հայրենի
գթոյ քո . համարձակիմ ՚ի խնամ սի-
րոյ քո . ՚ի ծնողէդ վերջացայ . եւ
զորդիութին իմ ուրացայ . հայր մե-
ղայ յերկինս եւ առաջի քո . չեմ ար-
ժանի կոչիլ որդի քո . արա զիս իբ-
րեւ մի ՚ի վարձկանաց քոց :
50 Զարդարեա զիս Տր մեծամէ եր-
կիւղիւ քո . եւ դարձո յանառակու-
թէ ՚ի յարդարութի . յաղտեղութե
՚ի սրբութի ՚ի ծուլութե ՚ի զգաստու-
թի . ժուժկալութբ գնալ ՚ի ճանա-
պարհս քո ուղիղս:
51 Դադարեցո զիս Տր ՚ի չարաչար
խորհրդոց իմոց . ՚ի յառնելոյ զկամս
մտաց իմոց եւ մարմնոյ իմոյ . զահա-

գին

գին օր գալստեան քոյ Տր նկարեա՛
առաջի աչաց իմոց , դողալ եւ սար-
սել ՚ի դատաստանաց քոց:
52 Պայծառացո Տր զլապտեր հոգ-
ւոյ իմոյ որպէս կուսանացն իմաստ-
նոց . եւ շնորհեա պատրաստել արթ-
նութբ ընդ առաջ ելանել երկնա-
ւոր փեսային . զի մի մնասցուք ար-
տաքս ոպ յիմար կուսանն:
53 Ծանո Տր ինձ զճանապարհս քո .
եւ ուսո ինձ զարդարութիւնս քո . հե-
ռացո Տր զմարմինս իմ ՚ի խորհըր-
դոց չարեաց . եւ հաստատեա յեր-
կիւղ բարեաց Տր եւ անարատ կեալ
առաջի քոյ յամ ժամ:
54 Զանօրէնութիւնս իմ ջնջեա Տր .
՚ի լոյս բարեաց եւ յերկիւղ քո զմիտս
իմ բեւեռեա լցեալ սիրով սպասել
եւ ակն ունել մեծի գալստեան քոյ:
55 Զօրացո զիս Տր ՚ի պատուիրանաց
քոց . անսալ երկիւղիւ . դողալ եւ
սար

սարսափիլ՚ ի դատաստանաց քոց. խնդ-
րել զարդարութիւն եւ զերանութիւնս
երեսաց քոց. առնուլ ըզպարգեւս
շնորհաց քոց:

56 Ողորմեա զիս տէր՚ ի կապանաց
մեղաց իմոց. եւ ըզհնացեալս մեղօք
վերստին նորոգեա. եւ զխաւարեալ
ըզս՚ ի ցանկութէ մարմնոյս լուսա-
ւորեա. գնալով՚ ի ճանապարհս խա-
ղաղութե. զի տեսցեն աչք իմ ըզ
փրկութին քո. զոր պատրաստեցեր
սրբոց քոց:

57 Ողորմեա տր զանզղջելի հե-
ղանդութիւնս իմ. որ կարկամեալ
դնիմ՚ ի մահիճս մեղաց իմոց. եւ դե-
դերեալ կամ՚ ի դուռն երկրորդ-
սելօղմայ. ընդպասել եւակն ունել
մեծի գալստեան քոյ:

58 Հրամայեա տէր ինձ որպէս զան-
դամալուծին առողջանալ. խոր-
տակել զանկողինս ցաւոց իմոց.

շրջիլ ընդ կամարարս քո. ՚ի տան
տն եւ՚ ի գաւիթս տն ծաղկիլ եւ ոչ
մեղանչել. խորտակեա տր զբռնու-
թի սատանայի. հատ եւ՚ ի բաց ըն-
կեա զզօրութի նր. արգել զարձա-
կումն մց իմ. զի տարապարհակ
վարեալ ըզմարմինս իմ, տանի ընդ-
արձակութի ճանապարհի՝ որ տա-
նի՚ ի կորուստ եւ յապականու-
թիւն:

59 Երեւեցո տէր ըզըղաղեալ եւ մոռա-
ցեալ մտաց իմոց զահաւոր եւ ըզըսա-
կալի դատաստան քո. ըզպատիժս եւ
զփառս արդարոցն. եւզանշիջելի
տանջանս մեղաւորացն. եւ նոքօք
զարհուրեալ դողացո զմարմինս իմ
տեսանել զմահ հանապազ առաջի
աչաց իմոց:

60 Ողորմեա տր զմարմինս իմ ընդ-
երկիւղ քո. եւ ըզ սէր պատուիրանաց

քոյ՝ և ըզհրամայեալսն ՚ի նմա եր-
կիւղիւ լսել. առանց ձանձրութեան
կատարել միշտ՝ և մերկանալ ՚ի մե-
ղաց և ՚ի ցանկութեանց կենցաղոյս. և
պայծառանալ փառօք առաքի-
նութեան:

61 Փրկեա՛ զիս տէր ՚ի գաղտնածուղ-
նետից սատանայի. որ բազում մե-
քենայիւք պատեալ պաշարէ զիս.
աւար առեալ զմիտս իմ. վարէ ՚ի
գերութիւն ցանկութեան մեղաց առ-
նելով ծաղր և այպն կատականաց
թշնամեաց:

62 Սրբեա՛ զիս տէր յերկիւղ քո. և
զօրացո՛ զօրութեամբ քո. զհիւանդու-
թիւն հոգւոյ իմոյ առողջացո. և ըզ-
ցաւս մարմնոյս բժշկեա և ըզջեր-
մութիւն սրտի քո հաստատեա ՚ի սըր-
տի իմում, չարչարակից լինել սըր-
բոց քոց:

63 Պահեա՛ զգերեալս ՚ի սատանայէ.
և ըզմե

և ըզմեղօք վաճառեալս եգիպտա-
կան և խիստ տանջանացն. փրկեա՛
՚ի բռնակալ չար սպասաւորաց դե-
ւացն. և յեղեգնակոխ մեղացն հան-
ցես. և արկցես զիս յերկիրն աւե-
տեաց:

64 Ընկղմեա՛ տէր զթշնամին իմ ընդ-
զօրութեան փարաւոնի. զի սպառնա-
ցեալ էր իմ խորհրդոյս. դարձուցա-
նելով զիս յառաջին յանցանան ընդ-
իշխանութեամբ իւրով՝ ծառայել մե-
ղաց և անօրէնութեանց:

65 Մերծո՛ զիս տէր ՚ի լերինս քարան-
ձաւի. կամ ՚ի տեղի անապատի. ուր
և ողորմութիւն քո առաջնորդեսցէ
ինձ, հանդիպել մեծի փառաց ան-
ճառ քոյ. տալ ինձ զթևս աղաւնա-
կերպ հոգւոյդ սրբոյ. թռչել և վե-
րանալ խառնել յերամս արդա-
րոցն:

66 Բնակեցո՛ զիս տէր յօթևանս
ար

արդարոց քոց. եւ շնորհաբաշխ աշխա
տութեան սուրբ հարցն պարգե
ւեա ինձ. անտես արա ըզյանցանս
իմ եւ դասաւորեալ պայծառացո
ընդ սուրբս եւ ընդ սիրելիս ան
ուան քոյ։

67 Հաստատեա տէր զխաղաղութի֊
ն եւ զպայծառութիւն լուսոյ կենաց
անձին իմոյ. զի մի' խոտորեցիմ յաջ
կամ յահեակ. եւ դատապարտիմ յա
հաւոր գալստեան քոյ պահանջե
լով ըզյետին նաքարակիտն մինչ
իսպառ։

68 Մի' մերժեր զիս 'ի բազմագութ
ողորմութեանց քոց. զապաւինեալս
'ի քեզ ամրացո աներկիւղ պահե
լով յամենայն որոգայթից սատա
նայի. զի մի' գերի վարեալ տա
նիցէ զմիտս իմ 'ի զբաղու
մըն եւ 'ի չար ծա
ռայութի։

69 Ուսո զիս տէր առնել զարդա
րութի. խօսել զճշմարտութի. սի
րել զբարութի. ատել զաղտեղու
թի. խոտորիլ 'ի չարեաց. եւ գնալ 'ի
ճանապարհս բարեաց։

70 Պահեցո զիս տէր յորսողաց որ
գան ի վերայ իմ, ըմբռնել զիս 'ի մեղս
եւ 'ի ծուլութի անժուժկալութե.
մոռացումն առնել յանցանաց ի
մոց. եւ ոչ տալ յիշել զօր հատուց
ման. եւ զսարսելի պատասխանն որ
ասէ. երթայք յինէն անիծեալք
'ի հուրն յաւիտենից։

71 ✠ Կանգնեա զիս տէր 'ի գլորմա
նէ. եւ 'ի բազմամեղ անդընդային
խորութենէ վերացո եւ բարձրացո
թեւօք հոգւոյդ սրբոյ 'ի խնդրել
հածս հաճոյից. 'ի նորոգումն եւ 'ի
լուսաւորութիւն մտաց. 'ի զղջ
ումն մեղաց. եւ 'ի կատարումն ան
պատուիրանաց քոց։

72 Խնդրեմ տէր զեղծեալ եւ զկորու-
սեալ քո պատկերս. որ 'ի մէջ աղբի
եւ տղմի մեղաց թաւալեալ կամ. գի՛տ
ածեալ աւելաւ շնորհի քոյ եդի՛ր
'ի գանձանակին առաջին յորմէ ան-
կաւ:

73 Ե՛կ տէր 'ի տեսութիւն հիւանդա-
ցեալ հոգւոյ իմոյ. դի՛ր զձեռն քո
'ի վե՛ր իմ. բժշկեա՛ ասելով. զօրացի՛ր
ա՛ռ զմահիճս քո. եւ ե՛րթ 'ի տուն քո
արդարութեան:

74 Ե՛կ տէր 'ի խնդիր մոլորելոյս.
որ յածեալ շրջիմ արտաքոյ հօտի
պատուիրանաց քոց. գազանաբեկ է-
ղեալ եւ քարավէժ մեղօք կառափ-
նատիմ 'ի դիւաց. ըմբռնեա՛ եւ ա՛ծ
'ի փարախ հայրենի. եւ խառնեա՛ 'ի-
գառինս հօտի քոյ:

75 Հետեւեա՛ տէր զհետ ծողոպրելոյս
'ի քէն. արագապէս փութացի՛ր.
հա՛ս եւ ըմբռնեա՛ զապստամբեալս.

'ի ձայ

'ի ձայնէ կոչման քո. եդի՛ր 'ի բանդ-
կապանաց անխզելի սիրոյ քոյ:

66 Մ՛ի թողուր զիս տէր 'ի հեռանալ
սիրոյ պատուիրանաց քոց. եւ 'ի մե՛ղ-
րուց առաքինութեանց. այլ յորդո-
րեա՛ առաւելուլ յամ գործս ար-
դարութեան. առանց մեղաց եւ ա-
ռանց երբեք խափանուածոց պաշ-
տել զքեզ սրբութեամբ եւ արդարութեամբ
առաջի քոյ զամ աւուրս կենաց
իմոց:

77 Մ՛ի մատներ զիս տէր 'ի ցանկութեն
մեղաց. 'ի քուն աչաց եւ 'ի ցանկութեն
մտաց. այլ պարապեա՛ երկիւղիւ եւ
ապրեցո՛ յամենայն չար դիւաց
եւ յաշխարհական զբօսանաց:

78 Մ՛ի յապաղեր տալ ինձ զփրկութիւն
հոգւոյ եւ զջերմութիւն սիրոյ. զկերակ-
րոյ պարկեշտութիւն եւ զմարմնոյ ժուժ-
կալութիւն. զարտասուաց բղխումն.
զանդադար աղօթս. զհնազանդութիւն

եւ զհամ

և շնորհաբերութ՟ի յուսոյ:

79 Յաղթեա տէր հակառակամար-
տին իմոյ. և զօրացո զիս ընդդիմա-
կաց լինել պատերազմողին իմերոյ
իմ. և զգեցո ինձ զզրահն հաւատոյ.
պահօք և աղօթիւք սրբել զաղտս
ցանկութեան և զխորհուրդս մար-
մնական. և առնուլ զշնորհս փրկա-
կան:

80 Տուր ինձ տէր տեղի ապաշխա-
րութեան. աշխատութեան հան-
գիստ. խաղաղութեան հոգւոյ. և ար-
դարութեան ճանապարհ. ամրու-
թ՟ե զէն. հաստատուն յոյս. և այլն-
տութ՟ե երկնից:

81 Ընցո զիս տ՟ր ընդ անհուն ան-
ցից մեղաց խորաթաւիչ ծովահեղձ
ցանկական կենցաղոյս. և շնորհեա
ինձ ՚ի լոյս աչացս՝ և ՚ի մտացս տե-
սութ՟ի. ՚ի հանդիստ կենաց. ՚ի հան-
դիպումն շնորհաց. ՚ի շաւիղս ճա-
նա

նապարհացն արդարութ՟ե:

82 Շնորհեա ինձ տէր լալ աչացս.
արտասուաց հոսումն. մեղաց սուգ.
մտաց սրտի երկիւղ. ոսկերաց իմոց
սարսափումն և դողումն վ՟ն տանջա-
նաց. կենաց ճանապարհ. և անդա-
դար պաղատանս:

83 Արիացո զիս տէր ՚ի պատուէրա-
նաց պահպանութ՟ի. որով յայտնի
ժուժկալութ՟ի ՚ի մարտ պատերազ-
մի. բանսարկուին յաղթութ՟ի. ՚ի
մարմնի մեռանիլ. և պայծառանալ
՚ի հանդիսի:

84 Կեցո զիս տէր երկիւղիւ և զգուշ-
մամբ. արտասուօք և հառաչանօք.
սիրով և սրբութեամբ. շնորհօք և
ճշմարտութ՟բ. գիտութ՟բ և ամ՟
առաքինու
թեամբ:

85 Զննեա տ՟ր ըզբազմութ՟ի մեղաց
իմոց. և թափեա զմրուր դառնու-
յան

յանցանացս. և պարարեա՛ զխրատ իմ
արբմամբ սբ հոգւոյդ. և զփշաբեր
մարմինս իմ լցո՛ շնորհօք. զարգացո
և՛ ՚ի պտղաբերութին փոխարկեա՛:

86 Նորոգեցո՛ Տր զշնորհս քո՝ զգութ
և զողորմութին քո ՚ի պաշտօնեայս
քո. և տաճարացո՛ զիս բնակարան
լինել ամենասբ հոգւոյդ. մի ևս
ծառայել մեղաց և ապականութեց:

87 Բժշկեա՛ զիս Տր ՚ի հպարտութէ
և յանբարտաւանութէ. ՚ի սնափա
ռութէ. ՚ի մարդահաճութէ և յա
խակալութէ. ՚ի նախանձու և ՚ի յա
տելութէ և յամ չարութէ:

88 Փրկեա՛ զիս Տր ՚ի մարդկային գո
վեստից ՚ի փառաց և ՚ի մեծարանաց.
լոյս կարծելով զխաւարս համբա
ւեն իմի իմ բարի զեղկելիս և զո
ղորմելիս. համբաւեն զիս առաքի
նի. և ես եմ արտաքսելի և անթիւ
մեղօք լի. ծածկեա՛ զիս ՚ի լրուսոյ
սուտ

սուտ գովութեց և երանութեց.
զի ոչ գիտեն զմեղս իմ. երևիմ սըր
բութբ. և լի եմ աղտեղութբ. կեր
պարանիմ առաքինութբ և կեամ անա
ռակութբ. փայլեմ երկիւղածու
թբ և վարիմ մարդահաճութբ. ճա
նաչեմ զճշմարտութին և խօսիմ զսը
տութին. գիտեմ զարդարութին և
գործեմ զանօրէնութին:

89 Բաժանեա՛ զիս Տր ՚ի մեղաց և ՚ի բամ
բասանաց. և թող ինձ զանժուժկա
լութեն և զծուլութե. զորկորս
տութե և զդատարկաբանութե.
զցանկութին աղտեղութե. զհպարտ
ութին և զամ բիծս չարեաց:

90 Կացո՛ զիս Տէր հաստատուն ան
շարժ ՚ի տեղի փորձանաց պատե
րազմի. առանց երկիւղի քաջ և
պինդ հաստատով և յորդորական անձ
րով՝ զօրավիգ լինել ընդ եկելոց
դիմացն իմի իմ. զինեա՛ զիս ամրա
կուռ

կուռ զէնու քո տալ պատերազմ և
յաղթել թշնամւոյն հակառակա_
մարտի. որ կամի խայտառ զիս որսալ:
91 Ընկղմեալս Տէր՝ ի խորս մեղաց
հանցես ևբերցես ՚ի լոյս պատուի_
րանաց քոց. և առ քեզ կոչեսցես ըզ
հեռացեալս ՚ի քէն. և թողցես ըզ
գործս իմ անառակութե. զապա_
հինեալս ՚ի քեզ մխիթարեսցես.
զարձակեալս ՚ի կապոյ պատուհա_
նաց քոց ըմբռնեա ընդ լուծ սի_
րոյ քոյ:
92 Ո՛ գութ սիրոյ քո Տէր միածը_
րեա՛յքս. և զարգելեալս ՚ի կապա_
նաց բանտի արձակեա. և լուծեա ըզ
կապանս մեղաց իմոց. առաջնոր
դեա ինձ ՚ի ճանապարհ ևտեղի յոր
կեց պատրաստեա. և յաւակեա ընդ
Տէրս քո:
93 Հաղորդս արա զիս տէր Տծային
սիրոյ քոյ. սիրել զպատուիրանս քո.
եղանալ

եղանալ ՚ի ճանապարհս քո չորչա_
րել մինչև ցմահ վճ անուանդ քոյ.
մտանել ՚ի փառս և զաւիլ ընդ Տէրս
քո. և ուրախանալ միշտ ընդ կա_
մարարս քո:
94 Պ.թօ՛ ՚ի մեղուցեալ և յերկելէ
անձն իմ Տէր. խափանեա զանառակ
ցանկութիւնս իմ. սրբեա զաղտեղու
թի մեղաց. և քաւեա զանօրէնու
թիւնս իմ. բժշկեա զվէրահարեալ
հոգիս. և առողջացո զհիւանդա_
ցեալ մարմինս իմ. ցրուեա զչարն
յինէն. և ժողովեա զբարիս. և լից
զպակասութի իմ:
95 Տուաջէ քո աննկանիմ ևխնդրեմ
զթողութի մեղաց իմոց. զպաղատանս
իմ ընկալ. և քաւիչ լեր յանցանաց
իմոց. պայծառացո և լուսաւորեա
զխորհուրդս և զմիտս իմ. կարողա_
ցո զմարմինս իմ անդադար կալ ՚ի
փառաբանութի անուանդ քում
սրբոյ:

Ոան

96 Ո՛ անկելոց մեղօք կանգնեա
տէր· եղծելոյս 'ի թշնամւոյն դե-
ղատուծեա· բա՛րձ զցաւս մեղաց և
վէրացն զկսկիծ յանցանաց· յափշ-
տակեա՛ 'ի դաւուն մահճաց· և ազա-
տեա՛ յանողորմ տանջանաց· 'ի մարմ-
նական յղփանաց հեռացո՛ և 'ի դա-
սս ճգնաւորացն դասեցո՛։

97 Տէր վերակացու և պահապան
անձին իմոյ ո՛վ տէր իմ յս͞· պահեա՛
զիս 'ի դիւաց· և փրկեա զիս 'ի մարդ-
կային փորձանաց· հակառակողաց
յաղթեա՛ և կացո՛ զիս 'ի մէջ պատե-
րազմողաց քաջ և ընտիր լինել· զօր-
ծակցեա՛ ինձ լինել քաւարան մե-
ղաց· և համբերել վշտաց· առաքի-
նաջան գործովք հանդիպել քում
ա͞ծային շնորհացդ ։

98 Ո՛յ ինձ տէր՝ վայ ինձ· զի մեղօք
կործանեցայ · և մտօք իմովք աղտե-
ղեցայ · 'ի բարեաց ունայնացայ · և
'ի սի

'ի սիրոյ ցամաքեցայ· 'ի լալոյ խա-
ւարեցայ · և 'ի գնալոյ դադարե-
ցայ · ոչ ունիմ աչս լալոյ և արտաս-
ւաց· ծփիմ տարակուսեալ· զի յոյս
և ակն բարեաց ո՛չ ունիմ ։

99 Կանգնեա՛ տէր զտարաբերեալ
անձն իմ որ լի եմ մեղօք և անթիւ
յանցանօք· և խարշեալ և տրոհեալ
եմ ա͞մ անդամօքս· յոտից մինչև ցը
գլուխս ապականեալ· և չէք հնար
բժշկութե͞· եթէ ոչ 'ի քէն տէր
իմ յս͞· խոնարհեա՛ առ վիրաւորեա
լըս դեղատութե͞· և մի՛ գարշիր 'ի
չարահոտ ախտացելոյս։

100 Հեռացո՛ տէր զբերան իմ 'ի բամ-
բասելոյ· և զլեզու իմ 'ի չար խօսե-
լոյ· զականջս իմ 'ի չարաչար լսե-
լոյ· և զձեռս իմ 'ի յափշտակելոյ· և
զոտս իմ 'ի յանառակ գնացս երթա-
լոյ· և զա͞մ անդամս իմ զգաստացո՛
միշտ զհաճոյս քո կատարել։
Ա͞ն

101 Մեղայ քեզ Տէր մեղայ. զի յան-
ցեալ պատուիրանաց քոց. ի լուսոյ
կենաց ելոյ. և մտայ ի խաւար մե-
ղաց ցանկականաւորդ ապտերղութեց.
ի խորոյ քո հեռացայ ըմբռնեցայ
ի չարեն. և եղէ որդի կորստեան.
ողորմեա ինձ բազմամեղիս բարե-
րար. զի դու միայն ես մարդասէր:

102 Ի քեզ Տէր ապաւինիմ. որ քաւա-
րան ես մեղաւորաց. և փախուցե-
լոյս դարան. արա փախըստական
զթշնամին իմ. օգնական զայլ ոք ո՛չ
ունիմ. բայց զքեզ միայն ունիմ պա-
հապան անձին իմոյ. ի վտանգից
փրկեա. ի յորոգայթից ապրեցո. և
արժանի արա զիս լինել որդի յա-
ւիտենին:

103 Ողորմեա ինձ Տէր կենաց և քա-
ւիչ մեղաց. կատարիչ խնդրուա-
ծաց և արձակիչ կապելոց. բաշ-
խօղ պարգևաց. և տուիչ ամենայն
շնոր

շնորհաց:

104 Լո՛ւր Տէր զաղաչանս իմ. և ըն-
կա՛լ ըզպաղատանս իմ. քաւեա՛ ըզ
յանցանս իմ. և կատարեա՛ զխնդրու
ածս իմ. արձակեա՛ զկապանս իմ.
և բժշկեա՛ ըզհոգի իմ. առողջացո՛
զմարմինս իմ. և ուղղեա՛ զգնացս իմ.
փութացո՛ զիս ժամանել յօթևանս
սբց քոց:

105 Հալածեա՛ Տէր զբազում ախտա-
ժետութիւնս իմ. զցաւս ի մարմ-
նոյս. և զաղտ ի հոգւոյս. զքուն ի
գլխոյս. և զյագումն որկրոց. պա-
հեա՛ զխորհուրդս իմ անզբաղ. ըզ-
միտս իմ Տէր. և զիմաստս իմ լուսաւոր.
զցանկութիւնս առ քեզ. և զյօժա-
րութիւն յաղօթս ի տուէ և ի գիշե-
րի:

106 Բղխեա՛ Տէր ի գլուխ իմ աղ-
բիւր վտակաց. և զականս մտաց իմոց
ոռոգեա՛. զաղտ յանցանաց իմոց
լուա.

լուծն. եւ սրբեա զԹարախ վէրաց ի-
մոց. զփուշ մեղաց իմոց խլեա եւ տըն-
կեա զբոյս կենաց. աճեցո տէր զար-
դարուԹի. եւ նուաստացո զանօրէ-
նուԹի. մեռո ըզմարմնոյ ցանկու-
Թի. եւ նորոգեա զհոգւոյս կենդա-
նուԹի:

107 Աղաչեմ տէր զմեղուցեալ անձն
իմ ՚ի քեզ. զի մերձենալ առ քեզ ոչ
իշխեմ. պատկառիմ յամօԹոյ. եւ զար-
հուրիմ ՚ի գործոց իմոց. ոչ ունիմ
առ քեզ համարձակուԹի. զի ես ինձ
էն եմ կորուսեալ. ՚ի բաց պատուէ-
րանաց քոց հեռացայ. եւ մերկացայ
՚ի փառաց քոց. այլ դու տէր գԹա-
ծիս եւ ողորմեա. զի ըստեղծած եմ
անարատ ձեռաց քոց:

108 Ոչ իշխեմ տէր անյոյս լինել. զի
ողորմած ես գԹած. եւ փառս ան-
ճառ խոստացար դարձելոց մեղա-
ւորաց. այլ ես զարհուրիմ` եւ դո-

ղամ.

ղամ. եւ երկնչիմ ՚ի բազում եւ յան-
Թիւ մեղաց իմոց. զի պատրեալ խա-
բեցայ յորսողէն. եւ արդ զինչ լի-
նիմ եղկելիս որ տարակուսեալ եմ
՚ի կենաց:

109 Արա՛ զիս տէր ՚ի սուգ եւ յարտա-
սուս վասն մեղաց իմոց. զի ծանրա-
ցեալ եմ անօրէնուԹեամբ՝ բեռամբ՝
եւ յագեալ աղտեղի խորհրդով. շա՛տ
ներեցեր ինձ. զի ոչ խրատեցեր
զիս ՚ի մարմնի. արդ սարսեալ դո-
ղամ. Թէ ո՞չ մնան ինձ այսպիսի չա-
րեաց. աղաչեմ բարերար տէր՝ մի՛ կո-
չեր զիս յատենի. եւ տանջանաց մի՛
մատներ զիս. այլ փրկեա ՚ի հրոյ գե-
հենին. եւ ՚ի խոշտանգիցն ապրեցո. եւ
ողորմեա ինձ. զի դու միայն ես
մարդասէր:

110 Տո՛ւր ինձ տէր զի ծփանք տարակու-
սանաց պատեն զիս. եւ զախտ իմ խը-
ռովեն. զոր աղօԹեմ ոչ գիտեմ.

սաղ

սաղմոսեմ եւ՛ոչ իմանամ. շրթունք իմ բարբառին եւ միտք իմ ճողոպրեալ յածին այսր եւ անդր եւ ըզկայ-ումն ոչ ունի. եւ կամիմ զի կցէ անդ՝ ոչ դադարէ. ոչ տեսանեն արդեօք եւ ոչ ըմբռնեն. զուր աշխատեմ եւ ոչ ինչ օգտիմ. ոպ՟ ձայն հնչեալ պղնձի եւ ծնծղայի թափուր եւ ունայն դա-տիմ. եւ անպտուղ գտանիմ յամե-նայն բարեաց ։

111 Ընկալ տէր զմոլորեալս որ փա-խուցեալ կամ ՚ի լերինս. որպէս ծառայ չար ՚ի տնէ հալածեալ վս՟ մեղաց. եւ ՚ի մէջ եղբարց հրաժարեալ եմ. ՚ի մէջ պաշտամանց հեռացեալ՝ զի սիրող էի մեղաց. եւ նախատինք կրօնաւորաց. անյագ ՚ի մեղաց եւ ՚ի զեխանաց. անգութ էի աղքատաց. եւ հակառակ ըսպասաւորաց. ան-ողորմ էի հիւանդաց. եւ անմխի-թար աշխատողաց. չէի իսկ արժա-

նի

նի կեալ ՚ի մէջ ճգնաւո-
րաց ։

112 Հանգո տէր զշնորհս հոգւոյդ սրբոյ ՚ի վերայ իմ. որ միայն եմ ՚ի պատերազմի առանց օգնականի. սրբեա տէր զտաճար հոգւոյ իմոյ եւ առխաղեր ընդ երեկայս. բաց զաղտս հոգւոյ իմոյ. եւ լուսաւորեա զը-միտս եւ զխորհուրդս իմ. տուր ինձ զօրութիւն տէր իմ յիսուս եւ ընկալ զօրհնաբանութիւն բերանոյ իմոյ. ՚ի խոր քնոյ գիշերոյ զարթո զիս. դա-հանալ եւ օրհնել զքեզ՝ որով զմեղս իմ քաւեսցես. շնորհեա ինձ սուգ եւ արտասուս լալոյ եւզգա-լոյ. եւ անդադար աղօթելոյ առա-ջի քո ։

113 Պահեա տէր զդատապարտօղս իմ որ յանդգնին ՚ի վր՟ մարտնչեալ ընկ-

ցան

ցանկութենէ եւանժուժկալութենէ. ծուլութենէ եւորկորստութենէ. փա_ռասիրութենէ և մարդահաճութենէ. բարկութենէ եւտրտմութենէ. ատե_լութենէ եւչարաչար հայհոյութենէ. սնափառութենէ եւսնապարծութենէ. հպարտութենէ և ամբարտաւանու_թենէ. բանիւք եւգործովք եւխորհրդ_դովք՝ զորածաղում չենիլ եկն իմ. և ընկղմէ զիս՝ ի խոր չարեաց։

114 Սփռեա՛ տէր զշնորհս քո իվ՜ր մա_սանց անդամոց իմոց. լցո՛ տէր զմար_մին իմ արիութեամբ եւժուժկալութեամբ. եւզհոգիս իմ երկիւղիւ եւդողութեամբ. զսիրտ իմ սիրով և արդարութեամբ քո. և զմիտս իմ լուսով և իմաստութեամբ քո. զխորհուրդս իմ հանճարով գի_տութեան քոյ. եւզոտս իմ գնալ՝ ի շա_ւիղս արդարութեան. եւզբերան իմ անդադար սաղմոսել քեզ գոհու_թեամբ եւօրհնութեամբ. զաչս իմ յորդա_

բուղխ

բուղխ արտասուօք. եւզհոտոտե_լիս իմ հոտոտել զհոտ գիտութեան՝ ի կենանս. զլսելիս իմ՝ լսելով զձայնն աւետեաց որ ասէ. թողեա՛լ լիցին քեզ ամ՜ մեղք քո։

115 Մինչև յերբ անսաս տէր չար_գործողին. որ ո՛չ յագի իմով կորըս_տեամբ. այլ հանապազ սկիզբն առ_նէ չարեաց. և իբրև կորզեալ խա_փանէ զիս՝ ի բարեաց և յառաքի_նութենէ. և հեռացուցանէ զիս՝ ի սրբութենէ. և՛ ի յաճախութենէ կե_նաց արտաքս հանէ զիս. խաւարե_ցուցանէ զլուսաւորութիւն աչացս. եւապականելով գերէ զմիտս իմ. և վարէ զիս՝ ի չար ծառայութիւն յան_ցանաց. և՛ ի ձեռս անօրէն դահ_ճացն մատնէ զիս. և տանի՝ ի տեղի չարչարանաց. և արկանէ՝ ի բանդ_կապանաց մահու. կացուցանէ՝ ի մէջ խաւարայնոց ընդ սպասաւորաց.

և՛ ի

ե՛ւ խոստուանս մեղաց կապէ զիս.
Եւ արդ ես եղկելիս զի՞նչ լինիցիմ,
եթէ ոչ դու Տէր օգնես ինձ։

116 Տե՛ս տէր ըղձալիս և զողբալիս.
զպաղատելիս եղկելիս. ինձ ողոր-
մեա՛ անօրինելոյս. և շնորհեա՛ ինձ
յորդ արտասուս ՝ի գիշերի. և ընդ
շող շնորհաց քոց յառաւօտի.
բա՛ց զխաւարեալ աչս սրտի իմոյ. և
բժշկեա՛ զհիւանդացեալ հոգիս
իմ. ընկա՛լ ըզդարձ մեղաւորիս. և
մի՛ բարկանար բազմամեղիս տէր
իմ յիսուս. և քանզի անթի՛ւ ունիմ
զչարիս՝ ջնջեա՛ յինէն՝ և տուր ինձ
զշնորհս բարեաց։

117 Համարձակիմ տէր աղօթել առ
քեզ. խնդրեմ և ոչ իմանամ. զօգ-
տակարն հոգւոյս յայտնեա՛ ինձ
ո՛ղորմած տէր զկամս բարիս. և ու-
սո՛ ինձ զպատուիրանս քո. ըզբա-
րիս՝ զոր ոչ խնդրեմ և իմանամ
տէր

տէր ինձ տուր. և եթէ ոչ գործեմ
զբարիս, բարի արա՛ ինձ տէր. և
եթէ ոչ խնդրեմ զողորմութիւն,
ողորմութիւն շնորհեա՛ ինձ տէր.
և ըզհեռացեալս առ քեզ կոչեա՛.
և եթէ ոչ կամիմ, բռնաւորեա՛
և՛ ՝ի քեզ կորզեա՛. և եթէ ոչ կա-
միմ, դարձո՛ զիս. և եթէ ըմբռ-
նիմ յումեքէ, զերծո՛ զիս. եթէ
յերկրաւորս ըզբաղեցայ, ՝ի խոր-
հուրդս հոգեւորս ըզբաղեցո՛ զիս.
եթէ այսր և անդր գնալ ցընդիմ,
մի՛ թողուր զիս մինչև ըմբռնեալ
տարցես ՝ի տեղի յարկի փա-
ռաց քոց։

118 Ո՛վ հայր Տէր իմ յեղկեալ սիր-
տըս և՛ ՝ի զազրաւէր մարմինս. զի հող
եմ և մոխիր. սիրեմ զերկրաւորս և
ոչ փափաքեմ նայել յերկնայինսն.
այլ միշտ հեշտանամ ՝ի չարիս.
և ոչ

և ո՛չ տեսանեմ զանվախճան փառ-
սըն. և ո՛չ յիշեմ զառաւելին ընդ հար-
սըն զերանելեան. այլ ՚ի խորհուրդս աշ-
խարհիս թաւալեմ. և ո՛չ մաքրեալ
վերանամ դասիլ ընդ առաքինեան.
և զի մոռանամ զերկիւղ դատաս-
տանին. և ո՛չ դողամ յահագին դա-
ւըն տանջանացն՝ որ կայ պահեալ
մեղաւորաց. և ես ծուլանամ ան-
հոգ լինելով ՚ի փրկութեան կենաց.
շնորհեա՛ ինձ տէր սուգ և կոծ ան-
հանգիստ. և արտասուս աղաշա-
ւանաց:

119 Մի՛ յանդիմաներ զիս տէր յա-
ւուրն մեծի ահեղին. և մի՛ յատե-
նի հրապարակին կացուցաներ զիս ա-
մօթալի. և ՚ի տեղի ատենի մի՛ խայ-
տառակեր զիս. և մի՛ կշտամբեր յա-
տեան դատաստանին. և մի՛ թողուր
ինձ զո՛չ գիտեմն լսել. և զահաւոր
բարբառն ահաբեկ՝ որ ասէ եր-

թա՛յք յինէն ՚ի հուր գեհեննին. և
մի՛ ի բաց մերժեր ընդ վատ և ընդ
չար ծառայի. և ՚ի ձեռն անողորմ
կապողի մի՛ մատներ զիս. և մի՛ տար
կերակուր որթանց թունաւորաց
՚ի մէջ բորբոքեալ բոցոյ. և մի՛ արկա-
ներ զիս ՚ի խաւար սառնամանեացն
տարտարոսին. այլ փրկեա՛ զիս ՚ի
սաստիկ կայծականց հրոյ. ՚ի բոցե-
ղէն գետոց արշաւանացն. ՚ի սաս-
տիկ լալագին և խիստ տանջանացն.
և յողբոց տարակուսանաց. ՚ի կափ-
կափելոյ ատամանցն. և ՚ի խաւարու-
լի կսկծանաց. ՚ի տօչորմանէ խա-
ւարային բոցոյն. և ՚ի դըժընդակ
դառն աղէտից խորովելոյն. ՚ի բո-
ցածաւալ և ՚ի շրջապատ հրոյն. և ՚ի
կողկողաձայն և յանդադար վայոյն
փրկեա՛ և ազատեա՛ զիս տէր:

120 Ծանրացաւ տէր անօրէնութիւն
իմ ՚ի վերայ իմ. իբրև զբեռն աղի՛ կամ կա-

պարի բազում է աղտ ՚ի հոգիս իմ.
և անխտիր եմ ՚ի խմելս մարմնոյ. և զա-
նազան չարեօք լցեալ եմ. բայց
այլ ինչ ունիմ վատթարագոյն՝ զան-
զգուշութի մարմնոյ՝ որ քան զամ չա-
րիս է դառնագոյն. և զի յաղօթելն
իմում ծանծրանամ. և ՚ի հաղորդելն
ոչ իմանամ. ՚ի խնդրել զերանութի
պղերգանամ. և յերկիւղէ շնորհաց
դատարկանամ. տկարանամ մարմ-
նովս. և արձան աղէ սիրտ իմ լինի.
և ոչ ծագէ ՚ի ներս լոյսն անշիջա-
նելի. և յաճումն չարի ոչ սարսեալ
դողամ:

121 Շնորհեա ինձ տէր երկիւղ սըր-
բութե և ագոյ. և յորդորեա առ իս
աղբիւրս արտասուաց. թեթևացո
զծանրութի բեռանց իմոց. և անձե-
ցո առ իս տէր աղօթս. փութացիր
տէր և եկ ՚ի խնդիր մոլորելոյս. որ
մերժեալ եմ ՚ի վախճան կորստեան.

վս զի խաւարեցայ ՚ի լուսոյ. և ՚ի սի-
րոյ պատուիրանաց քոց խափանե-
ցայ. ՚ի չար թշնամոյն յաղթեցայ. և
նուաղեցայ յերկիւղէ քումմէ. տա-
պալեցայ ՚ի չար խորհրդոց չարին.
և ցամաքեցայ ՚ի շնորհաց արտա-
սուաց սիրոյ քոյ. խաբեցայ յունայն
բանից. և ՚ի լուսաւորութե մտաց
մոլորեցայ. աղտեղացայ մեղօք. և
զօր վախճանին մոռացայ:

122 Տարակուսիմ անյոյս լինելով՝
որ ոչ դոյ հնար ապաշխարութե. զի
մարմնովս տկարացայ պակասեալ ՚ի
զօրութե. և ծերացեալ նուաղե-
ցայ. սակայն ՚ի քեզ ապաւինիմ տէր
յն հասիր յօգնութի ծանրաբեռ-
նեալ ընկղմելոյս. և ազատեա զիս ՚ի
չարեաց. որ աղտեղեա ՚ի յանցմանց:

123 Ընկալ տէր ըզդոյզն շաղփաղփ ա-
ղօթս իմ. որ կամ առաջի քո դատա-
պարտեալ. այլ և ծոյլ ՚ի զգաստութե.

մոլորեալ եմ ՛ի մտաց. և յերկնաւորէ
ունայնացեալ եմ. բերան իմ այլ
ընդ այլոյ բարբանջէ. աչք իմ պըշ-
նուն. և միտք իմ զբաղնուն. ոչ անըզ-
բօս աղօթեմ. և ոչ սրտի մտօք խնդ-
րեմ. ոչ հաւատով առ քեզ գո-
չեմ. և ոչ երկիւղիւ կարդամ. ոչ
արտասուօք հայցեմ. և ոչ դողամ
և սարսիմ վս՟ աւուրն պատասխա-
նատուութեանց. և արդ տ՟ր՝ մի՛ ան-
սար. այլ փութապէս ա՛րկ յապաշ-
խարութ՟ի և ՛ի խոստովանութ՟ն հրոյ
սրբեալ և ազատեալ ՛ի մեղաց. մե-
ծաւ ջերմամբ եռացօ և ՛ի յորդոր
արտասուս և ՛ի պաղատանս և ՛ի խն-
դրուածս. և տպաւորեա՛ յիս զա-
ռաջին լուսաւորութ՟ե կերպարանն.

124 Ողորմեա՛ տ՟ր մեղաւորիս յանցա-
ւորիս անթիւ բազմութ՟բ. և դարձո՛
յապաշխարութ՟ի զգերիս վտարան-
դեալ. և մո՛յծ զիս յարքունական

փառսն. առաջնորդեա՛ ինձ զվե-
րին ճանապարհն գալ առ քեզ.
զի եթէ դու ոչ առաջնորդեսցես
ինձ, ես ոչ կարացից գալ. զի դու
իսկ հրամայեցեր եթէ ոչ ոք գայ
առ իս, եթէ ոչ հայր իմ ձգեսցէ
զնա. և արդ տ՟ր իմ գթած՝ մի՛ յի-
շեր զմեղս իմ յանձախ լրբութ՟ե՝ և
զանցառներ ՛ի ծառայէս քումմէ.
մի՛ թողուր զիս մնալ ՛ի նոյն չարիս.
և ՛ի կեանս աշխարհիս պատաղել.
այլ ող՟ ընթացեալ զկնի ծառայի
փախելոյ. այսպէս դարձուցանելով
զիս՝ թողցես զյանցանս իմ. և ա-
րասցես հաղորդս սրբոց կամարա-
րաց քոց:

125 Դարձո՛ տէր զցասումն բարկու-
թ՟ե քոյ յինէն. որ մեղօք բազմօք
իմովք տրտմեցուցի զքեզ. ողորմեա՛
ապստամբելոյս ՛ի քէն. և զանհնա-
րին գիջեալ կոյտս մեղաց իմոց ցըր-
ուեա՛.

հեա· ընդ քաղցր լծոյ ծառայութե
քո բեւեռեալ զմիտս իմ։
126 Պարգեւեա ինձ Տէր յն զլալումն
դաւթի· և զողբումն երեմիայի· զհա
ռաչումն պետրոսի· և զյորդառատ
վտակս արտասուաց կնոջն պոռն
կին· զի նստեալ լացից անդադար
՚ի տուընջեան և ՚ի գիշերի· զի արժա
նի եղէց սրբիլ ՚ի կեղտոյ և ՚ի թարա
խոյ· և յորդնալից վէրաց զերծանիլ·
և ՚ի բազմաբեւեռն չարեաց թեթեւա
նալ· և դասիլ ընդ սրբս քո։
127 Ողորմեա ինձ Տէր մի՛ յամենար· զի
առանց քո վաստակելոյ յիս ոչ եր
բեք գործի բարի· և ոչ սերմանեա
լըն յանդս հոգւոյ իմոյ բուսանի·
զի սերմն բանի քո որ յիս սերմանե
ցաւ՝ ՚ի չար թշնամւոյն քաղեցաւ·
և բուսեալն՝ այն ՚ի տապոյ չորա
ցաւ· և այն ՚ի մէջ փշոցն անկեալ
հեղձեալ ցամաքեցաւ· մշակելով
քո

քո յիս Տէր՝ լծեա զերկուս աչս ե
զանց որ յիս՝ արտասուագոչ ձայնիւ
պաղատել առ քեզ յարաժամ· զի ար
ժանի գտայց ողորմութե քում։
128 Շնորհեա Տէր զխաղաղութի եկե
ղեցւոյ քում սրբոյ· և ամ հաստատա
ցելոյ թագաւորաց և իշխանաց՝ զօ
րաց և զօրավարաց ՚ի ձախկատու պա
տերազմաց՝ յաղթել անօրէն բռ
նաւորաց։
129 Ողորմեա Տէր առաջնորդաց ե
կեղեցւոյ՝ հայրապետաց և վարդա
պետաց՝ երիցանց՝ սարկաւագաց՝
դպրաց՝ և ամ ուխտի մանկանց եկե
ղեցւոյ առնել զիրաւունս և զար
դարութի յամ ժամ· հովուել ըզ
ժողովուրդս քո· տքնիլ վասն հո
գւոց նոցա· ասելով առհասարակ
Ես և մանկունք իմ զոր ե
տուր ցիս։
130 Ողորմեա Տէր յն քն կարօտելոց
և տա

և տարակուսելոց. որբոց և այրեաց.
տնանկաց և տանց հաւատացելոց.
կենդանեաց և ննջեցելոց. և որք ըն
ծայաբերք են եկեղեցւոյ. աղքա-
տաց. կերակրողաց. ողորմածաց. եր
կիւղածաց. և հիւանդաց. նաւոր
դաց և ճանապարհորդաց. խոստովա
նողաց և ապաշխարողաց. և անդարձ
մեղաւորաց. ողորմեա՛ տր և դարձո՛
զնս յապաշխարութի:

131 Ողորմեա՛ տր ննջեցելոց մերոց կրօ
նաւորաց. և միաբանից ճգնաւո-
րաց. և որք յանձն արարին զինքեա
նս յաղօթս մեր. յիշել. ողորմեա՛ բա
րերար ըստ իւրաքանչիւրոց պի
տոյից. բաշխեա՛ առատապէս զշը
նորհս հոգւոյդ սբյ ինձ ամնցն ից.
և զարդարեա՛ և միացո՛ ի սէր ամ
ութե քոյ:

132 Աղաչեմ տր յն՝ և անկանիմ ա-
ռաջի քոյ որ խաչին. բարեխօսու
թե

թե տր զաղաչանս իմ ընկալ. և զխն
դրուածս իմ կատարեա՛. և զօրութե
տր զօրացո՛ զիս ի կոչմանս յոր կոչե
ցայ. և ի պատուիրանս քո զոր ուսա՛.
տուր ինձ տր զսա ի զօրութի և ի
ժուժկալութի՝ ի զգաստութի և յա
ռողջութի՝ լինել պահապան անձին
իմոյ ի խանձեան և ի դիւէ ի յամ
ժամու. ի ննջել և ի յառնել. ի գը
նալ և ի դադարել. ի գործս և ի խօս
տակս. յաղօթել և ի պահել. և զշը
ծոյս կամաց քոց կատարել. ստ եղէ
ցի ինձ բերդ ամուր և աշտարակ
հզօր երեսաց թշնամւոյն. զարդա
րեա զիս սովաւ ի պարգև հոգեղէ
նաց. և ի լոյս անխափանալի. և յաւու
րըն ահեղի բարբառոյ գաբրիէլի
յերևիլ սբյ խաչիդ՝ լուսաւորեա
զխաւարեալ հոգիս. մերձանալ ըն
տալ ընդ առաջ անմահ փեսայիդ.
խառնիլ յերկնային հոյակապետաց. և
ի դասս

՚ի դասս մարտիրոսացն. և՚ի դուռն
դըս հրեշտակաց ։

133 Բարեխօսութե՜ սրբուհւոյ Ա՜ծ-
ածնիդ և անարատ միշտ կուսիդ. և
յովհաննու կարապետին. ստեփան-
նոսին առաջին մարտիրոսին. և սր՜յն
գրիգորի լուսաւորչին. և ամ՜ սր՜ց
վկայից քոց. լո՛ւր ինձ եղկելոյս. և
գլորելոյս ձեռնտու լեր. և մոլորե-
լոյս առաջնորդեա՛. և՚ի խաւարէ
հանցես զիս ՚ի լոյս. և հոգւոյ իմոյ
ազատութի շնորհեա՛. հաստատեա ՚ի
սէր քո. երեւեա՛ յերկիւղ քո.
զտաճար հոգւոյ իմոյ մաքրեա՛. և
առ իս օթևանեա՛. փակեա՛ զդուռն
մեղաց իմոց. և պարապեա՛ շուրջանա-
կի յոսոխէ իմմէ. և՚ի մարդոյ չարէ
և յանիրաւէ փրկեա՛ և ազատեա՛
զիս առաքինութե՜. և պարգեւեա՛
ինձ զանձառ երանութի քո. կեն-
դանեաց մերոց ողորմեա՛. և զհոգիս

նըն

ննջեցելոց մերոց պայծառացեալ
լուսաւորեա՛։

134 Բարեխօս առ քեզ ունիմք զսր՜
առաքեալսն և զմարգարէսն. և զամ՜
սր՜ մարտիրոսսն. զհայրապ՜տսն և զը
վարդապետսն. լո՛ւր աղաչանաց նց
և ազատեա՛ զիս ՚ի մեղաց իմոց. տըն
կեա՛ յիս հոգի շնորհաց. և յորդո-
րեա՛ զիս բարիս գործել. ՚ի ծուլա-
նալն իմում բռնաւորեա՛. խափա-
նեա՛ զիս ՚ի չար գործոց. և սերմա-
նեա՛ յիս պտուղ բարեաց. քաջալե-
րեա՛ զիս ՚ի նեղութե իմում. մխիթա-
րեա՛ ՚ի վշտի. արժանի արա՛ զիս տ՜ր
իմ և ա՜ծ իմ յա՜ քո՝ լինել քեզ խաչա-
կից մինչև ցմահ. որպ՜ զի ՚ի հեշտու-
թեց աշխարհիս հրաժարեցից. և
եղէց երանելեացն դասակից. և ա-
ւազակին եղէց հաղորդ. և՚ի դրախ-
տին վայելեցից զկեանս անմահս։

135 Յաւուրն ՚ի վախճանի հրեշտակ

բա

բարի ինձ առաքեա՛. և քաղցրութե
աւանդել զհոգի իմ. ընդ ուղղոյ
ճանապարհի առաջնորդեա՛. և զզգա
զմունս դարանակալ կործանեա՛. ան
ցո՛ զիս անխռով ընդ օդս խաւա
րայինս. և զերծո՛ ՚ի չար ժանից դա
զանին. ազատեցո՛ և աներկիւղ պա_
հեա՛. և ՚ի կայանս սբց հանգո՛, ըս
պասել և ակնունել գալստեան քոյ:
136 Յորժամ դաս յերկնից ահեղ
փառօք և անթիւ՛ դասիւք հրեշ
տակօք, զարհուրեալ դողան առ
հասարակ տարերքս ամ՝ երկնայինք
և երկրայինքս՝ յանկն արկել քո զօ_
րութեդ՝ սարսին յահեղ փառաց
անմահ թագաւորիդ. և անճառ դա
տաստանիդ և աններելի պատու_
հասիդ:
137 Յայնմ աւուր և զիս ընկա՛լ որ
ընդ արդարս և ընդ կատարեալս
քո. և կարգաւորեա՛ ընդ աջմէ դա
սուն.

սուն. և պսակեա՛ ընդ սբս քո. և զը
նորհեա՛ ինձ զկեանս յաւիտենից.
և զանճառ բարիս քո պարգևեա՛
ինձ. և քեզ փառք արարողիդ՝ և պար
գևողիդ իմոյ բարեաց:
138 Յիշեա՛ տր զհոգիս ննջեցելոց
մերոց յաւուր մեծի քում գալըս
տեանդ՝ յորժամ դաս յերկնից ան
ճառ փառօք. ահեղ և սոսկալի զօ
րօք. հրամանիւթ և հոգեղէն զաւրթ
նիւք. ահաւոր հուր առաջի քո ըն
թացեալ տարածանի. կիզէ զերի
նըս. և հալէ զլեռունս. և զարարածս
ամ առ հասարակ տապալէ. յայնմ
աւուր ահեղին ողորմեա՛ ինձ մա՛ր
դասէր. զի գին տր արեան քոյ եմ.
յորժամ զաղբիւրս ցամաքեցուցա
նես՝ և զգնացս գետոց դադարե_
ցուցանես՝ զծովու ջրոյն զանըս_
ւութի սպառեցուցանես. զլուսա
ւորս խաւարեցուցանես. փողն ա_
հա

հագին ընդ տիեզերս ամ հնչի. և
զմեռեալսն զամ զարթուցանէ. և
զաշխարհս ամ դողացուցանէ. և
արարածք ամ յարուցեալ կան առա-
ջի ամծուն քո. յայնժամ դնես զդա-
տողական աթոռ քո. և ընդ քեզ բազ-
մեցուցանես զերկոտասան առաքեալ-
սըն. անաչառ դատաստանաւ. դա-
տես. և յամենայն արդարութեամբ պահանջես.
զկամարարս քո պատուես. և զապա-
տամբեալսն ՚ի ձախմէ կողման քո
պատժես. և զարդարսն փառաւո-
րես. զմարտիրոսսն և զմիաբ վկայսն
պսակես. զիմաստունս և կուսանսն
զարդարես. և յիմար կուսանացն զա-
ռագաստին դուռն փակես. և ՚ի
փառացն և յերանութեցն հալա-
ծես. զողջախոսն քո ընտրես. և զաղ-
ծիս ՚ի քէն հեռաց մերժես. և
՚ի գեհենն առաքես ուր լա-
լումըն է աչաց. և դառնագոյն

կրծ

կսկիծ ահեղ տանջանաց. և հրեղէ-
նաց չարորդանց թևնաւորաց կրծ-
տողացն կրճտումն ատամանց:
139 Արդ գթած և քս յայնժամ մար-
դասէր որ և բարերար փրկիչդ իմ
յս քս. և ողորմութեամբ քով գթասցիս
՚ի հոգիս ննջեցելոց մերոց՝ որք հա-
ւատով ՚ի քեզ ննջեցին. զորս յարու-
ցեալ կացուսցես առաջի ահաւոր
քո մեծի դատաստանիդ՝ յայն աւր
եղերական հրապարակին ահեղ. յոր
ժամ յայտնին գործք բարեաց և չա-
րի անթաքչելի ՚ի մէջ ատենին. յայ-
նըժամ ահաւոր ահեղին թողութիւն շնոր-
հեա յուսացելոց քոց. որք յանուն
քո ննջեցին յերկրի զոր գնե-
ցեր պատուական արեամբդ քո.
ջնջեա զձեռագիր ամենայն մեղը-
տելոց ՚ի քեզ. և թող ըզպարտիս
յանցանաց ամենայն հաւատա-
ցելոց. ըզկամայից և ըզակամայից.

ընդ

ընդաջմէ քումմէ դատեալ և զերա
նական զձայնն 'ի լսելիս ամենայն հաւա
տացելոց աւետարանեալ ասելով.
եկա՛յք օրհնեալք հօր իմոյ՝ ժա
ռանգեցէք զյաւիտենից բարու
թիւնսն:

140 Արդ՝ Տէր իմ և Աստուած իմ յիսուս քրիստոս՝ բա
րեբար ողորմած եւ մարդասէր՝ ա
նոխակալ և անյիշաչար՝ ընկա՛լ զա
ղօթս և զխնդրուածս իմ ոչ պաղա
տիմ և հայցեմ 'ի քէն վասն իմ և վասն
ամենայն հաւատացելոց. մի՛ դարձուցա
ներ զերեսս քո 'ի ծառայէս. այլ խո
նարհեա՛ յաղաչանս իմ. և լո՛ւր ինձ
մարդասէրդ և ցո՛յց յիս զսովորական
քո մարդասիրութեանդ զողորմութիւն.
և խնայեա՛ 'ի մեղուցեալ ծառայս
քո. և կարգեա՛ զիս ընդաջմէ դա
սուն. եւ մի՛ կացուցաներ 'ի ձախմէ
ընդ ուլսն որք զայրացուցին զքեզ.
եւ մի՛ պահանջեր յինէն զանհամար
պար

պարտիս յանցանաց իմոց. եւ մի՛ դա
տապարտեր զմեղաւորս յայնժամ.
եւ մի՛ յայտնեսցին ծածուկ գործք
ամբարշտութեան իմոյ յանցանաց
յանաչառ ատենին հրեշտակացն
տեսանողաց և հրեշտակապետացն.
եւ ամենայն սրբոց քոց սիրողաց. այլ յաղ
թեալ 'ի քումմէ մարդասիրութեանդ
արասցես այցելութիւն մեղուցեալ
ծառայիս քոյ. եւ մի՛ ըստ չար գոր
ծոց իմոց հատուսցես ինձ. եւ մի՛ հը
րամայեր կապեալ ոտիւք և ձեռօք
հանել 'ի խաւարն արտաքին. ուր
լալ աչաց է և կրճտել ատամանց.
այլ ըստ քում գթութեանդ եւ բարե
րարութեանդ և անյիշաչարութեանդ՝
ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս. յայնժամ
աւուր զերծո՛ զիս յամօթոյն յա
ւիտենից. և փրկեա՛ զիս յանվախ
ճան տանջանացն. ապրեցո՛ զիս յան
ներելի պատուհասիցն. և բա՛ց ինձ
զդուռն

զդուռն ողորմութեան քոյ. եւ մի՛ փակեր զդուռն արքայութեան Տէր իմ Տէր՝ Աստուած իմ Աստուած յիսուս քրիստոս. արժանի արա՛ զիս զանարժանս յաւուրն յայն մեծ երանութեան եւ անապականութեան պարգեւաց լուսոյ. եւ նմապառ յաւիտենից ուրախութեանց. եւ բարեաց հատուցմանց սրբոցն եւ արդարոցն. եւ զփառս երանելեացն վայելել միշտ զի մտից արժանապէս յառագաստ անմահ փեսայիդ. եւ ժառանգեցից զանսպառ բարիսն ընդ ամենայն սուրբս քո մաքուր եւ յստակ եւ մտօք սրտիւ համարձակ երեսօք. անհատ տեսից զքեզ ընդ հրեշտակս. եւ ընդ ամենայն սիրողս վայելեցից զանհաս զանճառելիդ եւ զանեզր լոյս երրորդութեանդ գոհանալով. եւ զուգահաւասար աբասցես ընդ ամենայն քո յօրհնաբանութիւն միշտ արժանապէս. հանապազ ամենայն անստուեր լուսովդ քո պայ

ծառայցդ. եւ անդադար երգով փառաւորեցից զամենասուրբ երրորդութիւնդ այժմ եւ յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

✠ Ա. Աղօթք նախապատրաստութեան առ տէր Աստուած մերձենալ լինելոյ խորհրդոյն սրբոյ հաղորդութեան։

Տէր Աստուած զօրութեանց՝ աղաչեմ զքո բարերարութիւնդ. ժըտեմ եւ հայցեմ ի քէն. տուր ինձ սատապան ապրեցուցիչ ողջ նոյին. ապրեցուցիչ ինձ ի հրեղէն ծովէն եւ յանդընդային հրահոսանացն. յանշէջ արգելանէն եւ յանճառելին վըտանգելեցն. զի դու ես Տէր Աստուած՝ որ զդառնդ ամենայն ծածկեցեր եւ ի ծառայական կերպըս իջեր վասն իմ. զնեղն ի քէնս առեր. եւ ապստակ ի ծնօտս ընկալար։ Եւ այժմ աղաչեմ զքեզ՝ ազատեա՛ զիս ի դառն ծառայութենէն սատա

նայի. զի յորժամ զձեռս իմ ի վեր ունելով աղօթեմ, անօրէն սատանայ խաբէ և ունայն հանէ զիս ՚ի յաղօթից իմոց: Տո՛ւր ինձ Աստուած բերդ ամուր. և կորզեա՛ զիս յառիւծոյն որ հանապազ կամի կլանել զիս. զի ընդ պիտանիսն փառաւորեցից ՚ի բարձունս զհայր և զորդի և զսուրբ հոգին այժմ և՛:

Աղօթք մեծին Ներսէսի:

Դ.

Տէր Յիսուս Քրիստոս երկնի և երկրի. իշխան կենաց և մահու դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց. քո Աստուած յոյս և ապաւէն հոգւոյս իմոյ՝ քեզ խոնարհեցուցանեմ զերկրպագութիւն. և մատուցանեմ զփառաբանութեան մաղթանս: Լո՛ւր պա՛րգևիչ հայցուածոց իմոց՝ որ միայն դու ես առանց մեղաց. որ միայն դու ես սուրբ և ՚ի սուրբս հանգուցեալ. որ միայն դու ես գթած և ողորմած: Ողորմեա՛ ինձ Աստուած ըստ մեծի ողորմութեան քում. և ըստ բազում գթութեան քում քաւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ: Ստեղծիչ իմ ողորմեա՛ ինձ և օրհնեա՛ զիս. երևեցո՛ զերեսս քո առ իս և հաշտեա՛ ընդ իս. ապրեցուցիչ իմ դա՛րձ առ իս և երևեցո՛ զերեսս քո և յիշեա՛ զիս յարքայութեան քում: Դա՛րձ առ իս Աստուած փրկիչ իմ. և դարձո՛ զսրտմտութիւնս քո յինէն: Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ. և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն: Մի՛ բարկութեամբ քո խրատեր զիս. և մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս: Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ. և մի՛ յիշեր զչարիս իմ. և մի՛ պատուհասեր զիս ըստ իմում անօրէնութեան: Մի՛ իսպառ բարկանար ինձ. և մի՛ յաւիտեան պահեր ոխս: Մի՛ ըստ մեղաց իմոց առներ.

ներ․ եւ մի՛ ըստ անօրէնութեանս ի-
մում հատուցաներ ինձ։ Մի՛ ընկե-
նուր զիս յերեսաց քոց․ եւ մի՛ խնդ-
րեր զչար յանցանաց իմոց․ եւ մի՛ դա-
տապարտեր զիս․ զի ես ինձէն գի-
տեմ որ անուղղայ եմ եւ յանցաւոր
՚ի մանկութենէ․ եւ անպատասխանի
եմ քեզ։ Տ՛Ր դու դատաւոր հզ-
զօր եւ անոխակալ․ որ ըզյանցանս
թողեր անառակ որդւոյն․ թող եւ
ինձ զպարտիս մեղուցեալ եւ անօրի-
նեալ քո ծառայիս․ քանզի քո ա-
ռատ բարերարութիւնդ յայնժամ
երեւեսցի, յորժամ ինձ ողորմիս․ որ
չեմ արժանի ողորմութեան քում, յոր
ժամ յիս ցուցանես զերկայնմտու-
թիւն քո, որ արժանի եմ բիւրոց տան-
ջանաց․ զի զամ աւուրս իմ անա-
ռակութեամբ անցուցի եւ ոչ կացի ՚ի
հրամանի քում։ Տ՛Ր դու քաղցրացիր
ինձ բարի եւ քաղցր թագաւոր․ եւ

 հաշ

հաշտեաց ընդ բազմամեղիս․ եւ մի՛
դարձուցաներ զերեսս քո յինէն․
եւ մի՛ խոտորեր բարկութեամբ ՚ի ծա-
ռայէ քումմէ։
Մի՛ հայիր յանձնազանդութիւնս իմ
եւ ՚ի խղճերգութիւնս։ Մի՛ անարգեր
զիս եւ մի՛ թողուր զիս․ եւ մի՛ ընդ
վայր հարկաներ զիս․ զի թէպէտ
ես զտաճար հոգւոյդ սրբոյ ապա-
կանեցի իմով ծուլութեամբս, եւ անա-
ռակ գնացիւքս։ Տ՛Ր դու գթա՛
յիս ստեղծիչ իմ ողորմած եւ անյի-
շաչար․ եւ մի՛ ապականեր զհոգի իմ
գեհենաժառանգ այրմամբ յաւի-
տենականաւ․ այլ գթացեալ մար-
դասիրաբար, երկայնամիտ լեր ա-
ռ իս․ եւ ներեա՛ յանցանաց իմոց․ եւ
շնորհեա՛ ինձ ժամանակ ապաշխա-
րութեան եւ զղջման արտասուաց․ եւ
տուր իմաստութիւն խորհել զօրէնս
քո ՚ի տուէ եւ ՚ի գիշերի․ գործել

 զըա

զբարի եւ առնել զարդարութի՟ն ա-
ռաջի երեսաց քոց։ Համբառնամ
առ քեզ տ՟ր զաչս իմ բոլորով սրտիւ
իմով. կարդամ առ քեզ ք՟ս ա՟ծ միա-
ծին որդի ա՟յ, կերպարան անեղին
եւ համագոյ ս՟բ հոգւոյն. որ յաղ-
թեալ 'ի մարդասիրութենէդ քում-
մէ, կամաւ խոնարհեցար յանձնառ
փառացդ եւ առեր զծառայի կեր-
պարանս. եւ անպարտականդ յաղա-
գս դատապարտելոց մերոյ համ-
բերեցեր մինչեւ զչարչարանս խա-
չի եւ մահու յանձն առեր վ՟ս փր-
կութե՟ն ստեղծուածոց քոց։

Տ՟րդ որ զաւազակին սէր ունիս առ-
աջջս մարդկան եւ կամիս զի ա՟մ
մարդ կեցցէ եւ 'ի գիտութի՟ն ճշմար-
տութե՟ն եկեսցէ, գթա՛ եւ յիս 'ի
բազմամեղս գթած եւ մարդասէր
տ՟ր. եւ կամեաց ընդ իմ փրկութի՟ն
եւ արա՛ ինձ ողորմութի՟ն եղկելւոյս

եթէ

եւ թշուառականիս. որ առաւել
վիրաւորեալ եմ եւ ողորմելի քան
զա՟մ մարդիկ։ Ո՜ է ո՛չ եւ մի օր սիրե-
ցի զքեզ 'ի բոլոր սրտէ իմմէ. եւ ո՛չ
մի ժամ յա՟մ զօրութեէ իմմէ պահե-
ցի զպատուիրանս քո. այլ պղերգու-
թե՟ եւ զբօսանօք անցուցի զաւուրս
իմ. եւ աղտեղի խորհրդովք անցուցի
զա՟մ կամս իմ. աւուրք իմ պակասե-
ցան եւ անօրէնութի՟ւնք իմ բարձրա-
ցան. եւ ո՛չ գոյ ինձ յոյս փրկութե՟
եւ տեղի ապաւինի. բայց միայն յու-
սացեալ եմ 'ի քո բարերարութի՟դ.
եւ ապաւինեալ յառատ ողորմու-
թի՟դ։ Նա՛ արդ անկեալ բղխմամբ
արտասուաց աղաչեմ զքեզ. պաղա-
տիմ մինչչեւ եմ կորուսեալ. եւ մինչ
չեւ է ժամանակ դարձի իմոյ հա-
տեալ. շնորհեա՛ ինձ ապաշխարու-
թի՟ն. եւ յառաջ քան զվախճան արձա-
կեա՛ զիս 'ի կապանաց մեղաց իմոց.

եւան

եւ անտես արա՛ զընթիւ անօրէնութիս
իմ: Որ տմ բարութեցես տր. եւ իշխանդ-
ես թողուլ զմեղս՝ ծածկեա՛ զմմ անօ-
րէնութիս իմ քոյով մեծութեմբ. եւ
մխիթարեա՛ զվշտանկեալ եւ զտարա-
կուսեալ հոգի իմ. եւ արժանաւո-
րեա՛ զիս յայսմ հետէ ըստ կամաց
քոց քաղաքավարել զայլ եւս պան-
տխտութեն իմոյ ժամանակս. եթէ
կամիմ բռնադատեա՛ զիս. եւ մի՛ թո-
ղուր՝ ի կամս անձին իմոյ. մինչեւ
տարեալ հասուցես յօթեւանս ար-
քայութեդ երկնից: Լուր տր աղօ-
թից անարժան ծառայիս քոյ. եւ
պաղատանաց իմոց ունկնդիր. որ ա-
սացեր թէ հայցեցէք եգտջիք բա-
խեցէք եւ բացցի ձեզ: Նա՛ այժմ
բաց ինձ տր զդուռն ողորմութեն,
որ ողբալով կարդամ առ քեզ. եւ մի՛
անտես առներ զաղաչանս մեղու-
ցեալ անձին իմոյ. որ ոչ եկեր կո-

չել

չել զարդարս. այլ զմեղաւորս յա-
պաշխարութի: Արդ՝ խոնարհեալ
անձամբ, բեկեալ սրտիւ, եւ ամօ-
թալից երեսօք, անկանիմ առաջի
քոյ, չեմ արժանի կոչել որդի քո
վն ապականեալ վարուց իմոց. եւ
ոչ անուանել զանուն քո գարշ եւ
աղտեղի բերանով իմով: Այլ հա-
մարձակիմ՝ ի գթութի քո. զի գի-
տեմ զքեզ քաղցր եւ անոխակալ բազ-
մախնամ եւ երկայնամիտ առ արա-
րածս քո. եւ յաղագս այսորիկ ժտե-
լով պաղատիմ առ քեզ. եւ յառաջ
քան զդնիլ ատենին աղաչեմ. եւ նախ
քան զփակել դրանն ապաշխարու-
թե, եւ հատանիլ անդարձ վճռին,
զարտասուս իմ արկանեմ առաջի
անոխակալ գթութեդ քո ողորմած
տր, երկայնամիտ քաղցր եւ անյիշա-
չար: Մի՛ ընդ քանքարաթաքոյցսն
դատապարտեր զիս. եւ մի՛ ընդ յի-

մար

մար կուսանաց. փակեր ինձ զդուռըն արքայութեան քո: Մի՛ ընդ չար և վատ ծառայսն. զիս լծակցեր. այլ ընդ հերձուածողաց դըներ զբաժին իմ: Մի՛ ընդ պոռնիկսըն. և ընդ չարագործան կորուսաներ զիս. այլ ընդ ախտաւորան և ընդ շաղախեալան հոգւով հաներ զիս ՚ի կենաց: Ո՛վ Տր զերծո զիս յանզերծ տանջանաց. և ազրեցո յանհանգիստ ալեկոծութեցն: փրկեա անմահս ՚ի մահս հաւանեալ. և ազատեա ՚ի յաւիտենական ամօթոյն. զերծո ՚ի մեծա լալոյն և ՚ի հանապազորդ ողբալոյն: Մի՛ մերժեր զիս ՚ի քո դատուցն. այլ տարագիր առներ յերանաւէտ կենացն: Մի՛ անբաժին հաներ զիս ՚ի հայրենի ժառանգութեն. այլ զրկեր զիս յերկնաւոր հարսանեացն: Մի՛ կարօտ պահեր զիս ՚ի քո անճառելի տեսութենդ.

թենդ. այլ շնորհեա ինձ ընդ արժանաւորան, և ընդ կատարեալ ոգիսն, վերանալ լուսեղէն ամպօք ընդ առաջ քո յօդս. և պարգևեա և աչալըջութե կալ առաջի քո: Եւ վն քո փառաւորեալ հզօր և ահեղ թագաւորութեդ, մի՛ մատներ ՚ի դատաստան ընդ ծառայս քոյ. և մի՛ հատուցաներ ինձ ըստ խմուլ անօրէնութեա. և մի՛ ամաչեցուցաներ զիս առաջի անթիւ և ահաւոր բանակաց քոց: Ո՛վ Տր ողորմեա ինձ՝ զի ո՛չ ոք է հակառակ քեզ. և պարգևեա ինձ զարքայութիդ. ընդ ոգիս քո դասեա և ընդ արդարսն պսակեա. ընդ սիրելիս քո օրհնեա. և ընդ կամարարս քո կամաց քոց ՚ի յարքայական ուրախութիւն ուրախացո և առատապարգև փառօքդ փառաւորեա զիս Տր ՚ի լուսեղէն երամս արդարոց.

րոց, ընդ նոսին հանգչել՝ ի խմբերինդ-
եդեմ յանմատոյցեր և յոփծակեաց ու-
րախութն։ Եւ ընդ նոսին համաձայ-
նեալ փառաւորեսցեմ զամենա-
սբ. երրորդութիւն. այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յա-
ւիտենից
ամէն։

✠ Աղօթք յորժամ յորդորեսցի անձն ոք, Ասա-
ցեալ սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին.

Գ.

Օրհնեալ է մարդասիրու-
թիւն քո տր իմ և փրկիչ
յս քս. ընդէ՞ր լքանես
զիս. դու միայն ես առանց մեղաց.
և անուն քո զանոխակալութի ևըզ
մարդասիրութի ցուցանէ. գթա՛-
ցես տր զի դու ես միայն մարդա-
սէր։ Ապրեցո՛ զիս զանկեալս ՚ի մե-
ղաս. զի դու միայն ես առանց մե-
ղաց։ Հա՛ն զիս ՚ի աղմկոյ անօրէնու-
թե

թե իմոյ զի ընկղմեցայ յաւիտեա-
նըս յաւիտենից։ փրկեա՛ զիս ՚ի
թշնամեաց իմոց. քանզի ահա՛ երև
զառիւծ գոչէ և մռնչէ կամելով
կլանել զիս։ Արդ տր իմ փայլատա-
կեա՛ զփայլատակունս քո. և կործա-
նեա՛ զզօրութի նց. երկիցեն և խա-
հարեսցին յերեսաց քոց. քանզի
անկա՛ր է և ո՛չ ունի զօրութի կալ
առաջի քոյ տր. և ո՛չ առաջի երե-
սաց սիրողաց քոց։ Տեսանէ ըզզօ-
րութի նշանի խաչի քոյ տր. և զպր
հուրն կամաչելով ՚ի բա՛ց հեռա-
նայ յայնցանէ որ կարդան առ-
քեզ։ Այժմ տր կեցո՛ և ապրեցո՛
զիս. վս զի ՚ի քեզ ապաւինեցայ.
հա՛ն ՚ի նեղութե զանձն իմ. զի մի՛
իսպառ կորուսցէ զիս նենգաւորն
որ մարտնչի ընդ իս ծածուկ հնա-
րիւք. որ խորհրդոց ես տր, և քննես
զսիրտս և զերիկամունս, սրբեա՛ ըզ
սիրտ

սիրտ իմ եւ զխորհուրդս 'ի զգայէր եւ
'ի պղծ խորհրդոց. զի մի՛ իսպառ
կորայց 'ի յաւիտենական կորուս-
տեան։ Որ կարօղդ ես ա̃մի, ողորմեա՛
ինձ ա̃ծ իմ. տո՛ւր շնորհ արտասու-
աց մեղուցեալ հոգւոյս. ո̃պ զի
լուացից զաղծութի̃ մեղաց. զի
ապրեցայց 'ի ձեռաց անողորմ հը-
րեշտակաց որ արկանեն զամբա-
րիշտսն 'ի հուր գեհենին. Երանի
թէ լայի հանապազ աղաչելով ըզ-
քեզ ա̃ծ զի մի՛ անարժան գտայց
'ի ժամուն յորժամ գասցես. եւ մի
լուայց զահաւոր զձայնն զայն, թէ
երթ 'ի բաց մըշակդ անիրաւու-
է ո՛չ գիտեմ ուստի ես։ Ա̃ծ բարձ-
րեալ միայն առանց մեղաց. շնոր-
հեա ինձ մեղաւորիս յաւուր յայն
մի՛կ զբազում գթութի̃ քո. զի մի
յայտնեսցին ծածուկ ամբարշտու-
թի̃ք իմ առաջի տեսողաց հրեշտա-
կաց

կաց եւ հրեշտակապետաց, մարգա-
րէից առաքելոց եւ արդարոց ա̃մ̃ց։
Տ̃ր ապրեցո՛ զիս զամբարիշտս շը-
նորհօք ողորմութ̃ե քո. ընկա՛լ զիս
'ի դրախտն փափկութ̃ե ընդ կատա-
րեալ արդարսն. ընկա՛լ զաղօթս մե-
ղուցեալ ծառայիս քո, բարեխօ-
սութ̃բ սրբոցն որք հաճոյ եղեն քեզ
յա̃ւ քո̃ մե̃ր. եւ քեզ ընդ հօր եւ
ս̃բ հոգւոյդ փառք յաւիտեանս
յաւիտենից ամէն։

✠ Սորին աղօթս ս̃բյն Գրիգորի մերոյ լուսա-
ւորչին Ա

Աղաչեմ ըզքեզ փրկիչ աշ-
խարհի ք̃ս. հայեաց յիս
եւ ողորմեա՛ ինձ. փրկեա՛
զիս 'ի բազմութ̃է անօրէ-
նութեան իմոյ. քանզի անարգեցի
զա̃մ բարիսն զոր արարեր յիս 'ի մա-
նկութ̃ե իմմէ. զիս զտխմարս, զըր-
դեալս, եւ զանիմաստս արարեր ա-
նօթ

նոթ լի գիտութեան․ յաճախեաց յիս
շնորհն քո․ եւ լցոյց զքաղցեալ եւ զ
ծարաւ իմ․ զովացոյց եւ լուսաւո_
րեաց զխաւարեալ միտս իմ։ եւ ժողո
վեաց ՚ի մոլորութեան ըզխոտորհուրդս
իմ, եւ ելից ՚ի ծոց իմ։ Այժմ երկիր
պագանեմ եւ աղաչեմ անկանիմ՝ եւ
հայցեմ խոստովանելով զքումդ
բարերարութիւնդ․ կատարեա՛ յիս
զխոստումն շնորհէ քո եւ պահեա՛
զիս ՚ի գանձ քում․ զի դարձեալ
տացես ինձ յաւուրն յայնմիկ։

Մի՛ բարկանար ինձ մարդասէր․
զի ո՛չ հանդուրժեմ սպառնալեաց
քոց․ յաղագս այսորիկ աղաչեմ ծը
տելով․ զի առաւել քան ըզչափն
յաճախեաց յիս․ վն զի լցեալ իմ որ
կարացաւ ո՛չ կարելով խօսել զշնոր
հս քումդ․ հիացան եւ միտք իմ ո՛չ
բերելով զզարմութիւն ալեաց նր։
Աերպարան եձառագայթ օրհնե_

Լո հօրդ՝ դադարեցո՛ առ իս ՚ի հո_
սանաց նորա․ զի երբեք զհուր բոր
բոքեալ բոցակիզէ զերեկամունս
իմ՝ եզախրտ իմ։ Այնդր դարձեալ
պարգեւեա՛ ինձ զնա՛ եւ կեցո՛ զիս յար
քայութեան քում․ մի՛ յիշեր զանօրէ
նութիւն իմ․ յանդգնեմ՝ հայցեմ,
տո՛ւր ինձ զխնդրուածս իմ․ եւ արա՛
օթեվանս օրհնել հարբ քո յաւուր
յայանութեան․ շնորհեա՛ ինձ քն ըզ
հայցուածս իմ․ զի դու միայն ես որ
ձօղ կենաց իմոց եւ քեզ փառք
յաւիտեանս յաւիտե
նից ամէն։

Աղօթք դարձեալ ՚ի շջումն ապաշխարութեան․

Ը

Անսկիզբն եւ անհասա_
նելի՝ բայց զաչս սրտի ի_
մոյ բանիւ գիտութե քո
բաւական լինել գոհանալ
զանուանէ քումդ․

զովել եւ փառաւորել ըզքեզ եւ ար-
ժանապէս գնալ ՚ի ճանապարհս քո։
Պատուաւոր արդար՝ երկայնամտեա՛
ու ես բազմամեղս քոյով մարդա
սիրութեանդ. զի եղկելի եմ մեղօք՝
զեղխեալ անօրէնութեամբ եւ աղաչեմ զ ի
ջութեամբ զմարմինս իմ ապականեցի։
Որ էիր յառաջ էականութեամբ համ
ընդ հօր՝ ընդ մեզ հաճեցար բնա-
կիլ ընդ հողեղինացս. եւ ընդ մարդ
կան շրջեցար ընդ մեղաւորացս.
Թող տէր զմեղս իմ եւ թեթեւացո
զծանրաբեռնեալս. ժողովեալ հայ
ցեմ ՚ի քէն, զի ժամանակ է ապաշ
խարութե։ ՚Ի քէն հայցեմ բազում
ողորմ՝ տէր աղբիւր կենաց, լուսաւո
րեա զաչս սրտի իմոյ լուսով գի-
տութե քոյ։ Ցոյց աշխարհի քո, ծա
գութե անճառելւոյ լուսոյ, կենդ
որոց սիրեն զքեզ. կերակուր անս
պառելի, կենդանութիւն յաւիտենից,
հրով

հրով հոգւոյդ սրբոյ, հալեա ըզ
պաղութիւն ձմեռնացեալ սրտի իմոյ
որ ձուլեալ է եղկելի գործօք ա-
նօրէնութե. ուղղեա քո ամենայն
զօրութեամբ զանուղղայ խորհուրդս
իմ՝ չար ուղեկանին ատտի կենացս.
Ճրագ ճշմարտութեան եւ ճառա-
գայթառու, մերկեա յինէն զխա-
ւար մթնացեալ մեղացս։ Զեղկե-
լիս մեղօք յեղեալ քո ամենութեամբ յահա
գին աւուրն յայնմիկ ահեղ մեծի
դատաստանին. ալեկոծելոյ նաւա
հանգիստ. եւ կենութի ունայնացե-
լոյս յարգարութե եւ ունողիս զա-
նօրէնութի չար գործօք. ՚ի չարիս
չարչարեալ է անձն իմ։ Զինչ ա-
րարից մեղուցեալ անձամբս. պէս
պէս ախտիւք պղծեցայ յանառա-
կութե. զզեցայ ՚ի հայրական լու-
սոյն. ջնջեցի ըզձեռագիր որդե-
գրութե կենաց. ջեռուցի զհուր
յա

յաւիտենական ։ Մ՟ք սրտիւ կար
դամ առ քեզ՝ ամենամեծդ Տ՟ծ. վասն
գեղոյս օգնական. վիրաւորելոյս
բժիշկ. տեղի տարակուսելոյս. կո
րուսելոյս խնդրող. մոլորելոյս և
գերելոյս դարձուցիչ. ապաւէն
ամ՟ն ողբկարգան առ քեզ։ Տ՛ուրտա
ռապելոյս և տարակուսելոյս գերե
լոյս՛ խաղնայն զմեծ քո ողորմութի։
Ա՛հա հաստատեալ եմ ՛ի դուռն մա
հու չարաչար գործովք իմովք. զա
ջըս իմ ՛ի վեր համբառնամ առ
բարձրեալ Տ՟ր և բարերար. հայ
ցեմ ՛ի քէն բաց զդուռն ողորմու
թե՟ մեղուցեալ հոգւոյ իմոյ. ո՟չ
բացեր ամաչական զդուռն դրախ
տին քոյ, և մի՛ ամօթալից դարձու
ցաներ զիս ՛ի քո առաստ ողորմու
թե՟. զի գիտեմ Տ՟ր արեան քոյ. յի
շեա զիս և ողորմեա ինձ Տ՟ծ։
Որ անեղ և անըսկիզբն ես՝ անըս
տեղծ

տեղծ և արարիչ ամ՟ արարածոց՝
որ ոչ աշխարհս տանել զքեզ կա
րէ. և ոչ երկինք բովանդակել
կարեն. ՛ի վեր ես քան զերկինս
և անբաւ քան ըղձագս. երևելեք
և աներևոյթք բովանդակեալ են
առաջի քոյ։ Դու տիրես ամենե
ցուն և հրամանաւ քո կառավա
րին ամ՟ արարածք։ Դու աղքատա
ցուցանես և դու մեծացուցանես.
դու սպանանես հարկանես և բժշ
կես։ Դու ես Տ՟ծ իմ և փրկիչ վա
տանգելոյս ՛ի սատանայէ. առող
ջացուցիչ հիւանդիս մեղօք. ըն
դունող աղօթից և կատարիչ խըն
դրուածոց։ Նայեա տէր ՛ի պաղա
տանս իմ և ընկալ զիս մարդասի
րութե՟ քո։ Մ՟ի բարկութե՟ քո
խրատեր զիս. և մի՛ սրտմտութե՟ քո
յանդիմաներ զիս. զի դու ես Տ՟ր
և արարիչ. հայր և ստեղծիչ. և ես
առ

առ ո՞վ երթիցեմ զի օգնութիւն իմ
՚ի քէն է։ Հայեաց ՚ի պաղատանս
իմ. եւ ընկալ զիս մարդասիրութեամբ
քո. զի քեզ մեղայ եւ քեզ աղաչեմ
եւ քեզ խոստովանիմ։ Մեղայ յեր
կինս եւ առաջի քո. մի՛ ընդ դա
տեալսն տանջեր զիս. եւ մի՛ ընդ դա
տապարտեալսն պատուհասեր։
Այլ ընդ կամարարս կամաց քոց ըն
կալ զիս. եւ ընդ պահօղս պատուի
րանաց քոց պահեա զիս. զի թէ ա
ռանց ներելոյ զբազում յանցա
նս իմ քննես՝ ապա ընդունայն է
իմ խոստումն յարութեան. եւ հուր
գեհեննին է իմ ժառանգութիւն.
եթէ զդատապարտաբանութիւնս իմ եւ
զանդէպ պղծայլ անօրէնութիւնս իմ խնդ
րեսցես յինէն, ապա երանեմ չե
ղելոյն յորովայնէ։ Հայեաց տէր ՚ի
պաղատանս իմ եւ ընկալ զիս մարդա
սիրութեամբդ քո։ Ողորմեա ինձ որ

քա

քանանացւոյն, որպէս պոռնկին, որպէս
մաքսաւորին. եւ թող յիս որպէս յա
նառակ որդւոյն. եւ որպէս առաքելին
շնորհեա բազում յանցանաց իմոց
զթողութիւն։ Ընկալ զիս որպէս զհայ
հոյիչսն եւ ըզչարչարածիչսն. փարատե
ցո զխաւար մեղաց յաչաց իմոց. բաց
զաչս իմ ըզլցեալս երկրայինս ցան
կութէ երկնայինն լուսոյն. եւ բժըշ
կեա զվիրաւորեալ լեզուս իմ ՚ի
բամբասանաց։ Սրբեա զսիրտ իմ
՚ի չար եւ ՚ի պիղծ խորհրդոց. վասն
զի քեզ ցանկամ տէր. իմոյ բարե
րարի եւ բազմագթի իմոյ արար
չին։ Մի՛ յաւիտենական ամօթոյն
ամաչեցուցաներ զիս. եւ մի՛ ահեղ
դատաստանաւն դողացուցաներ։
Մի՛ տիեզերական հրապարակաւն
զիս յանդիմաներ. եւ մի՛ աններելի
տանջանացն մատներ։ Մի՛ անշէ
ջ հրոյն պատուհասեր. այլ փրկեա

զիս

զիս ՚ի հրաբորբոքեալ հնոցէն, ՚ի հրահո-
սեալ գետոցն և յորդանացն չարու-
թիւնից, ՚ի հանապազորդ նեղու-
թէն և ՚ի կրճտել ատամանցն:
Եւ բնակեցո զիս ընդ կամարարս
կամացդ քոց, յանանցական կեանսն:
Զի ընդ նոսին արժանի եղէց գո-
հանալով փառաւորել զՀ
հայր և զորդի և զսբ հո-
գին ամէն:

Մաղթանք առ սբ աստուածածինն եւ առ ած որդին
ած ըստ եղեւայէին ասա Ա

ԱՍՏածին ամենօրհ նեալ.
ըզգլխաւորանս մեր ընկալ.
՚ի հանգըստեան ժամուս
հասեալ. առ քեզ գոչեմ
անձամբ թախծեալ:
Բանին կենաց բարձօղ ե ղեր.
զած մարմնով պարագրե ցեր.
առ բանն ած բարեխօս լեր.
՚ի փորձանաց ըզմեզ փըր կեր.
Գո

Գովեալ ես դու փայտ փըրկութե.
ամենօրհնեալ յաղթօղ նը շան.
՚ի գիշերիս ըստուերա կան.
ծագեա մեզ զլոյսդ արփիա կան:
Դողան ՚ի քէն գունդք խաւարին.
ամենահրաշ զէն արար չին.
ըզմեզ պահեա շնորհիւ քոյ յին.
՚ի գիշերիս աղջամըղ ջին:
Երկոտասան սբ առա քեալք.
եօթանասուն աշակեր տեալք.
յանձառ լուսոյն լոյս անճառնե լեալք.
որթոյն կենաց պըտղաբե րեալք:
Զձեզ աղաչեմք արտասուա գին.
և պաղատիմք կողկողա գին.
վանիչ լերուք դիւաց գըն դին.
ոչ մերձենալ առ մեզ չա րին.
Էին ընտրեալք բանին կե նաց.
գումարք դասուց տեսանո ղաց.
որք զապագայն ժամանա կաց.
գուշակեցիք հոգւով շնոր հաց:
Ընդ մեզ լերուք աղօթա կից.
Որք

որք էոյ էք խօսս կեց·
փրկել զմեզ ՚ի կոստան կեց·
՚ի յարթնութեն եկերա զեց։
Թագաւորին երկնաւոր րէ·
երկրպագօղ ՚ի յարգան դէ·
մեծ կարապետ տր ամեր դէ·
միջնորդ կենաց եօրի նի։
ժամանեա մեզ ՚ի յօգնու թի·
զի մի մնասցուք ՚ի փորձու թի·
մաքուր մարմնով լինել ՚ի քուն·
արդար հոգւով մնալ ար թուն·
Ի քեն հայցեմք արտասուօք գին·
նախավկայ մն արար չին·
տր սանփանենս բացօղ զեր կինս·
տեսօղ զլն յաջմէ ծնն զին։
Լեր բարեխօս առեամբ քոյ ին·
տալ մեզ հանդիստ ՚ի յանկո զին։
արթուն լինել յառաւօտ տին·
բարեբանել զլոյսն անքըն նին։
խնդրեմք ՚ի քեն հայրապատաւկան·
լուսաւորիչ ազգի մարդ կան·
տր

տր տր գրիգոր պետ պարթեւեան·
լեր մեզ պարիսպ ևպահա պան։
Որնողաբար ՚ի մեզ գը թա·
զծրուցեալ որդւէքս քո ծողո վեա·
յուրախութիւն զմեզ կո չեա·
և ՚ի բարին առաջնոր դեա։
կենդանարար թագաւո րին·
դուք ծերմարիտ զինուորք նր մին·
տր մարտիրոսք վկայք փրկ չին·
որք յաղթեցիք զթըշնա մին։
Հօրըն լուսոյ միշտ մաղթե ցէք·
զորդին ընդ հօր աղաչե ցէք·
հոգւոյն շնորհօք մեզ օգնե ցէք·
Հրեանաւորկուցէն զմեզ թափեցէք։
Զբանափայլ երամք ընտ րեալ·
Ծրգնաւորաց դասք երա նեալ·
Թըռչնոց երկնից էք նըմա նեալ·
Յոյրս և ՚ի ծերպըս բընա կեալ·
Պօղեալ հոգւոց մեր ՚ի մար մին·
լերուք պարիսպք ընդդէմ չարին·
զի յաղթեսցուք հակառա կին·
խօր

խորտակելով ըզշէնս նո րին։
Ճրագունք վառեալ լուսով՝ իւղ·
Ոչ կուսանաց դասք երա մի·
արժանի եղեալք առագաս տին·
ևանթառամ՝ ոչ պըսա կին·
Մեզ բարեխօս լերուք սի րով·
առ տէր յիսուս աղերսե լով·
՚ի փորձանաց զմեզ փրկե լով·
յանշէջ հըրոյն ազատե լով·
Յանեղ լուսոյ ծնայ ին·
լուսոյ ստեղծեալք բանիւ նորին·
զարդարեցայք հոգւոյ շնոր հին·
դասք իննեակի զօրք երկնայ ին·
՚Նախախնամել՝ զմեզ փութաս ջիք·
և յօգնութիւն առ մեզ հաս նիք·
որ յաստուծոյ հրաման ա ռիք·
՚ի ճըշմարիտ մեր սիրե լիք·
Շընորհատու աղբիւր մարդ կան·
Տէր մեր յիսուս անքննա կան·
ըզմեզ պահեա միշտ անսա սան·
ատի մինչ յօր քո գալըս տեան։

Ողոր

Ողորմութիւն մեզ պարգեւ եա·
ըզհրեշտակ հոգիս մեր բըժշըլ կեա·
՚ի բանսարկուէն զմեզ փըր կեա·
և՚ի չարեաց անփորձ պա հեա·
Չար իշխանքըն խաւա րին·
որք ընդ ծառայս քո մարտըն չին·
քո նըշանաւ սըրբոյ խա չին·
աներևոյթ կործանես ցին։
Պարգեւիչ բարեաց մարդ կան·
ամենառատ յամենե սեան·
պատրաստեցո մեզ անխա փան·
զպէտըս հոգւոյ և մարմնա կան·
Ջուր շընորհեա ինձ արտաս ւաց·
զի լըւացից ըզգործըս չա րեաց·
արժանի եղէց քոց հարսա նեաց·
ընդ իմաստուն ոչ կուսա նաց։
Ահա բարի իմ տէր յի սուս·
և հաց կենաց սովեալ հո գւոյս·
առաջնորդեա մոլորե լոյս·
և կերակրեա զիմս ընդ մարմնոյս։
Արբեա ըզհոգիս յաղբեր մե ղաց·

՚իլ

՚ի զանազան չար փորձա   նաց.
տուր ինձ գընալ ըստ քո կա   մաց.
զի արժանի եղէց փա   ռաց:
Վիրաւորեաց զիս թըշնա   մին.
այն որ չկամի զկեանս մարդկային.
զիս բըժըշկեաւ տր երկնայ   ին.
լուսաւորեաւ լուսով քոյ   ին:
Տըրտմեալ հոգւոյս լեր ըսփո   փիչ.
ցաւած մարմնոյս լեր դարմա   նիչ.
մոլոր մտացըս լեր ուղ   ղիչ.
ամենառատ բարեաց տը   ւիչ:
Բամից սըրբոց աղաչա   նաց.
իններեակ դասուց հրեշտէն զօ   րաց.
առաքելոց քոց սըրբո   ղաց.
մարգարէից տեսանո   ղաց:
Յանկալէ՛ հայրապե   տաց.
և երջանիկ վարդապե   տաց.
արիւնաներկ մարտիրո   սաց.
և գերագոյն ճըգնաւո   րաց:
Լուսապսակ սբ կուսա   նաց.
որք փեսայիդ սպասեն փա   ռաց.
և ամ

և ամենայն մաքուր ան   ձանց.
ցետևողաց քոյին կա   մաց:
փրկեաւ զհոգիս ՚ի տանջա   նաց.
զազրատեսիլ յանքուն որ   դանց.
լըսել տուր զձայն քո աւե   տեաց.
զոր խոստացար քոց սիրո   ղաց:
Քեզ հօրըդ փառք միշտ աքեմք.
որդւոյդ ընդ հօրըդ դաւա   նեմք.
ըզհոգիդ սբ բարեբա   նեմք.
երրորդութեդ երկըրպա   գեմք:

Ամէն:

✠ Յիշատակարան Աղօթիցս:

Այ ամենակարող գթու թե և ողորմութեն գո հութի օրհնութի և փա ռաբանութի մատուցա նեմք անլռելի ձայնիւ՝ գոհանալով զնմանէ, որ ետ մեզ մեղուցեալ նըւաստիցս, կար և կա րողութի զայս զմծառաք եզանու հաճոյ տետրակս աղօթից զոյշ սա
կալյա

կարս անձանց մեր հաւատացելոց,
տալ եւ յաւարտ հաստատացանել։
՛ի Թագաւորականին մերում. ՅՍ ՔՍ Ամէն։

Յունվարի ԻԵ։

✱ Տէր՝ որք ընտանեայք զօա, յիշե-
ցէք ՛ի սբ աղօթս ձեր զմեղօք տա-
ռապեալ եղաւուածեալ անձն իմ
զմահտեսի Միրիձանս. որ բաղում
արդեամբք եւ ծախուք ետու տպել
զսբ աղօթատետրս զայս ՛ի վայել-
լումն անձանց մեր ընթերցողաց.
Նաեւ յիշեցէք եւ զհանգուցեալ-
ծնօղս իմ, զհայրն իմ զ[illegible]. Ն-
զմայրն իմ զԽաթունփաշայն. Նաեւ
զեղբարս իմ զՄ[illegible]դն. եւ զՅարութիւն
եւ զեղբայրակիցն իմ զԳրիգորն. յի-
շողքդ՝ յիշեցեալք լիջիք ՛ի Քս
Սերջապէս յիշել պարտ էք եւ զու-
խատաւորս գործոյ տպման, զՏէր-
ցու Աստուածփաննոսն. եւ զՏէրոց-
Մնատնն։ Յուսկ ապա եղանակերտա-
տպօղս զՄարտիրոս չնչինս [illegible]

(Վ.Ր.Ձ.)

[illegible]

ՄՄ Հայագիտական գրադարան
MAL044783